

Rozhovor:
MUDr. Pavel Adámek
str. 9

Představujeme:
Kováři Polákovci
str. 40

Architektura:
Vranská přehrada
str. 52

fotoreportáž – rozsvícení stromečku

Obsah

úvodní slovo	
Cas.....	1
informujeme	
Stručně z radnice	2
Participativní rozpočet	6
Skochovičtí hasiči	8
rozhovor	
MUDr. Pavel Adámek	9
školství	
ZŠ	12
SRPS	17
ZUŠ	18
MS	20
Dětská skupina U Rybek	23
kultura a sport	
Obecní knihovna	24
Skaut	26
Stará škola	28
SK Vrané	30
Sokol	32
Seniorek	34
Cestománie	36
Kulturní komise	37
aktuální téma	
Výročí obce	38
představujeme	
Kováři z papíry	40
historie papíry	
Zapomenuté příběhy – 8. díl	42
historie	
Hospoda u Janderů	44
Obecní kronika	46
reportáž	
Vranské soutěže	47
od našich čtenářů	
Bobří rok	48
Pozvánka do lesní mateřské školy skřítky Pohádky	50
architektura	
Grand Prix na vodě	52
společenská rubrika	
Vítání občánků	54
Statistika	54
Činnost sociální komise	55
kalendář akcí	
Akce ve Vraném	56

Čas

„Čas letí jako bláznivý, já nechytím ho, ani vy...“ vypůjčila jsem si slova z písně slavného Karla Gotta. Se změnou letopočtu zase víc vnímáme, jak ten čas utíká. Je to sice veličina spravedlivá, na každý den máme všichni stejný přiděl 24 hodin, ale s přibývajícím věkem vnímáme, že toho času před sebou už máme nějak méně. Děti a mládež tráví velkou část času ve škole, lidé v produktivním věku zase v práci, hodně času také prospíme.

Jak s časem hospodaříme? Co děláme, když už nic nemusíme, nebo se nám prostě nechce? Trávíme jej u televize, počítačových her, brouzdáním na internetu, čtením knížek či vycházkou?

Čas se dá ztratit („Hledání ztraceného času“) i hledat („Kde jen najdu čas?“). Je jen na nás, na co si čas uděláme.

Budu ráda, když část svého času věnujete Zrcadlu, které máte právě před sebou. Přinášíme pravidelné zprávy z místních spolků a organizací, můžete si přečíst rozhovor s vranským praktickým lékařem, najdete tu i přehled letošních výročí, informace o kovářích z areálu bývalé papírny, pohled na okolí očima našich čtenářů a další zajímavosti. Ať se vám líbí! ■

Jiřina Vrabcová

Zrcadlo - periodický tisk územního samosprávného celku. **Evidenční číslo MK ČR E 24739** • Vydavatel: **Obec Vrané nad Vltavou, Břežovská 112, 252 46 Vrané nad Vltavou**, IČO 00241831 • Místo vydávání: Břežovská 112, 252 46 Vrané nad Vltavou. Vychází 4x ročně. • Toto číslo připravili: Jiřina Vrabcová, Jiřina Vašinová, David Balling a Radek Mikšátko, jména autorů článků a fotografií jsou uvedena pod příspěvky. • Redakce neručí za věcnou správnost v příspěvcích a vyhrazuje si právo články zkrátit nebo upravit. • Foto na titulní straně: Jiřina Vrabcová • Technická spolupráce: **S01 reklamní studio**, Jaurisova 515/4, 140 00 Praha 4, www.s01.cz • Datum vydání: **3. 3. 2026** • Cena: **10 Kč** • Uzávěrka dalšího čísla: **30. 4. 2026** • Příspěvky a podněty posílejte na adresu **zrcadlo@vranenadvltavou.cz** nebo **mistostarosta@vranenadvltavou.cz**

Stručně z radnice

Schválený rozpočet obce pro rok 2026

Zastupitelstvo obce Vrané nad Vltavou schválilo na prosincovém jednání navržený rozpočet obce pro rok 2026. Celkové příjmy jsou plánovány ve výši 90,9 mil. Kč, výdaje dosahují 108,5 mil. Kč. Schodek rozpočtu ve výši 17,6 mil. Kč bude hrazen z finančních prostředků uspořených v minulých letech.

Vyšší výdaje oproti příjmům souvisejí především s realizací investičních akcí, které jsou zaměřené na rozvoj nutné infrastruktury v obci, obnovu majetku a zlepšení kvality života obyvatel.

Rozpočet Kč – rok 2026

PŘÍJMY celkem	90 852 700
Daňové	77 121 000
Nedaňové	10 231 700
Kapitálové	1 000 000
Přijaté transfery	2 500 000
VÝDAJE celkem	108 452 925
Provoz bez oprav	35 195 536
Investice a opravy	36 012 000
Transfery organizacím	37 245 389
Saldo rozpočtu (PŘÍJMY - VÝDAJE)	-17 600 225
FINANCOVÁNÍ celkem	18 734 439
Zdroje z minulých let	18 734 439

Plánované investice v roce 2026

Ze schváleného rozpočtu bychom rádi zmínili nejdůležitější investiční projekty, které obec plánuje realizovat v roce 2026.

Pokračovat bude důležitý projekt **výstavby vodovodního přivaděče Zvole-Vrané**, který obec realizuje spolu s obcemi Zvole, Ohrobec, Okrouhlo a Březová-Oleško. Na tento projekt je v rozpočtu vyčleněno 13,6 mil. Kč a jeho dokončení je plánováno do konce roku 2026. Díky vodovodnímu přivaděči dojde k rozšíření kapacity vodovodní sítě v obci a na vodovod bude možné připojit až 5 tis. obyvatel naší obce.

Další část investic směřuje do dokončení **vodovodní a kanalizační sítě** v ulicích Lesní, V Zahradách a V Polích, kde jsou plánované výdaje ve výši 6,3 mil. Kč.

Rozpočet rovněž počítá s **rekonstrukcí místních komunikací v obci**, a to konkrétně s realizací ul. Akátová, Větrná, Nad Roklím a části ulice Březovská (nad obecním úřadem).

Kromě základní infrastruktury plánujeme zrealizovat FVE na budovách ČOV, na kterou jsme v loňském roce získali dotaci. Další naše investice budou zaměřeny na zvýšení bezpečnosti, zlepšení dopravní situace a opravy technicky nevyhovujících zařízení. Jedná se zejména o vybudování přechodů pro chodce v ulicích Březovská a Nádražní, úpravu výjezdu z ulice V Zídkách, výstavbu parkoviště u vlakového nádraží, díky kterému vznikne 15 nových parkovacích míst, výstavba zálivu pro autobusy před základní školou a rekonstrukci kanalizační čerpací stanice „U smrku“ ve Skochovicích. Nezbytnou investicí je rekonstrukce zubní

ordinace, prostory však nebyly MUDr. Kysilkovou dosud předány obci. Nástup nového lékaře může být tímto pozdrzen, i když je snahou obce co nejdříve potřebnou péči občanům zajistit. Pořídít se musí i nový záahový hasičský vůz, neboť technický stav stávajícího vozidla již vyžaduje jeho obměnu. V letošním roce by měla proběhnout splátka poloviny pořizovací ceny hasičského vozu, druhá polovina splátky bude provedena v roce příštím. Na konci roku 2025 zastupitelstvo schválilo nákup bývalé nádražní budovy (skladu), kterou bude možné po rekonstrukci využít k dalším obecním účelům. I nadále bude pokračovat postupné rozšiřování sítě veřejného osvětlení.

V průběhu jara projde rekonstrukcí dětské hřiště u bytového domu Rajčur a rovněž bude realizován vítězný projekt druhého ročníku participativního rozpočtu – výstavba dětského hřiště u fotbalového hřiště.

Jsmo aktivní s přípravou projektových dokumentací

Během prvního kvartálu letošního roku bude dokončena projektová dokumentace na akce: Prodloužení vodovodní a kanalizační sítě v částích ulic Vltavská a V Chatách a Chodník v ulici U Školy v úseku od sokolovny ke křižovatce ulic U Školy a Dlouhá. V únoru bude zahájena příprava projektové dokumentace na akce: Rekonstrukce místní komunikace Pod Lesem, Výstavba chodníku v Příčné ulici (od základní školy ke zdravotnímu středisku). Připravuje se také projektová dokumentace na rekonstrukci prvního patra budovy pošty (II. část) a výstavbu parkovacích míst na přilehlém pozemku. V první polovině letošního roku by také mělo dojít k získání stavebního povolení na rekonstrukci sběrného dvora.

Samostatným tématem, které nás v nejbližší době čeká, je rozhodnutí o dalším využití budovy, ve které sídlí základní umělecká škola. Technický stav objektu dnes neumožňuje plné využití všech prostor a s ohledem na rozšíření ZUŠ o taneční a dramatické obory již budova kapacitně nevyhovuje.

Plánovaných investic je celá řada a z finančních důvodů nebylo možné všechny do letošního rozpočtu zařadit. Věříme však, že se nám podaří je v budoucnu postupně uskutečňovat a že budeme nadále rozvíjet Vrané jako bezpečné, funkční a příjemné místo pro život.

Změny ve financování příspěvkových organizací

Novela školského zákona přinesla významnou změnu ve financování příspěvkových organizací. Od ledna 2026 je obec jako zřizovatel ZŠ, MŠ, ZUŠ a školní jídelny povinná financovat kromě běžného provozu také činnost nepedagogických pracovníků těchto organizací – tj. práci administrativních pracovníků, školníků, kuchařek. Z obecního rozpočtu mají být taktéž hrazeny veškeré ostatní neinvestiční výdaje, a to např. učebnice, učební pomůcky, vzdělávání pedagogů, pojištění učitelů, vybavení škol, exkurze nebo plavání žáků. Doposud byly tyto výdaje hrazeny přímo státem, obec pouze částečně přispívala. Nicméně jednání vlády v tomto ohledu stále probíhají.

Na co se můžete v letošním roce ještě těšit?

I v letošním roce bude komise kultury pořádat tradiční akce jako masopustní průvod, čarodějnice, posvícení a rozsvícení vánočního stromčku. Vedle toho bychom rádi

Realizace nových směrvek v obci

pozvali naše občany na další kulturní akce, které by vás mohly zaujmout. Navážeme na úspěšný loňský letní filmový festival a opět vás pozveme na vybrané filmy, které přiveze Kino na kolečkách. V průběhu letních měsíců se tak můžete těšit na setkání na plátně s českými filmovými hvězdami pod vranskou noční oblohou. A máte chuť zajít na divadlo? Letní divadelní scéna je čím dál více oblíbeným místem, kam se v letních měsících chodí lidé bavit. Proto bychom rádi tuto formu zábavy zkusili nabídnout i ve Vraném. Držte nám pěsti, snad se to podaří.

Poplatky za svoz odpadů 2026

Poplatky za svoz odpadů na letošní rok je nutné uhradit do 31. 3. 2026 – na pokladně OÚ hotově či platební kartou nebo převodem na účet obce 7226504/0600, VS: 1345, SS: číslo objektu.

Pro rok 2026 zůstává cena za svoz komunálního odpadu stejná dle velikosti nádoby a četnosti svozu, jako tomu bylo v loňském roce. Cena svozu bioodpadu se navyšuje o 2,5 %, a to na 1104 Kč za nádobu 120 l a 1294 Kč za nádobu 240 l.

Více informací k cenám odpadů najdete na <https://vranenadvitavou.cz/poplatky-2026/#obsah>

Obec se v letošním roce plánuje zaměřit na hledání způsobů, jak zlepšit hospodaření v oblasti odpadů. Výdaje obce za sběr a svoz odpadů dlouhodobě převyšují příjmy z poplatků za odpady a třídění, a obec tento rozdíl dotuje ze svého rozpočtu.

Povinností obce je zajistit funkční systém nakládání s komunálním odpadem – tedy sběr, svoz a likvidaci směsného odpadu, umožnit třídění odpadu a stanovit poplatky za odpady. Občan je povinný tento systém využívat, třídit odpad podle nastavených

pravidel, odkládat jej pouze na určená místa a hradit poplatek za svoz odpadu. Čím více domácnosti třídí a snižují množství směsného odpadu, tím nižší jsou náklady na jeho likvidaci.

Dana Ullwerová, starostka obce
David Balling, místostarosta obce
Foto: archiv OÚ

Zprávu o činnosti Obecní policie Vestec za 4. čtvrtletí 2025 najdete na stránkách obce:
<https://vranenadvitavou.cz/zpravy-o-cinnosti-op-vestec/#obsah>

VRANSKÁ LETNÍ FILMOVÁ SCÉNA 2026

PÁTEK 19. 6. 2026
 PARKOVIŠTĚ ZA SOKOLOVNOU

SOBOTA 15. 8. 2026
 FOTBALOVÉ HŘIŠTĚ NA TATRANU

SOBOTA 5. 9. 2026
 HŘIŠTĚ U HASIČÁRNY - SKOCHOVICE

Participativní rozpočet

Participativní rozpočet se stává velmi oblíbenou formou spolupráce mezi občany a radnicí. Funguje ve velkých městech i v malých obcích a my jsme rádi, že možnost navrhnout a následně i rozhodovat, co se v obci opraví, postaví nebo vylepší, máte od roku 2024 i vy – Vraňáci a Skochovičáci. V prvním ročníku se vám nejvíc líbil projekt revitalizace parčíku u Rajčuru, jehož realizace se úspěšně dokončila v loňském roce.

Jak probíhal druhý ročník PaRozu?

Bylo podáno 6 projektů, po posouzení proveditelnosti se o vaši přízeň ucházely 4 z nich: Chill-out zóna u základní školy (Jan Brchel), Všehobudka (Milan Kollinger), Vranské schody (Pavel Filip) a Dětské hřiště s herními a workoutovými prvky u fotbalového hřiště (Martin Kliment). Vítězem se nakonec stal posledně jmenovaný, když v říjnovém hlasování, do kterého se zapojilo 258 občanů, získal 203 hlasů (rozdíl mezi kladnými a zápornými hlasy). Realizaci vítězného projektu schválilo zastupitelstvo obce, a tak by již nic nemělo bránit tomu, aby v průběhu roku 2026 vzniklo na Tatraru nové dětské hřiště.

Děkujeme všem, kteří se doposud do PaRozu zapojili. Ať už jako autoři projektů, nebo hlasující. A vězte, že příležitost budete mít i v letošním roce, protože zastupitelstvo obce vyhlásilo 3. ročník participativního rozpočtu, pro který byla opět vyčleněna částka 400 000 Kč. Návrhy projektů budete

moci podávat od 1. května do 30. června, ale už nyní můžete přemýšlet nad tím, co by mohlo být jejich předmětem. Máte nápad, ale nevíte si rady s přípravou projektu? Napište nám na e-mail paroz@vranenadvltavou.cz a my vám s návrhem rádi pomůžeme.

*Pracovní skupina pro PaRoz
Jan Brchel*

Místo pro hřiště

Vítězný projekt **Dětské hřiště s herními a workoutovými prvky u fotbalového hřiště** předložil Martin Kliment. Rádi bychom vám nyní projekt i autora představili.

Nové herní místo pro naše nejmenší obyvatele a jejich rodiče vznikne v areálu fotbalového hřiště v ulici U Elektrárny. Odehrávají

se tu sportovní akce a aktivity, které vedou mládež ke sportu, ale chybí volně přístupné dětské hřiště umožňující setkávání rodin s dětmi v době mimo dobu sportovních utkání na fotbalovém hřišti. Nové hřiště bude veřejně přístupné a má dostatečnou odstupovou vzdálenost od obytné zóny, takže jeho provoz nebude obtěžovat hlukem obyvatele obce.

Hřiště bude tvořit šest prvků: závěsná houpačka, pružinové houpadlo, vahadlo, váhová houpačka, pískoviště, „lanový parkur“, který obsahuje vertikální síť, na které lze šplhat nebo se pohybovat horizontálně, a klasický provazový žebřík, a „street workout sestava“ sestávající z hrazdy, bradel

a žebřin. Pro dopadové plochy bude použit umělý trávník na upraveném terénu formou kobercových pásů.

Realizace projektu bude probíhat v závislosti na počasí předběžně v březnu 2026. Nejprve dojde k vyrovnaní plochy terénu, instalaci betonových patek a kotvicích prvků, následovat bude montáž jednotlivých herních prvků a dopadových ploch. Když vše půjde hladce, mohlo by být otevřeno veřejnosti při prvním domácím zápase vranského fotbalového A-týmu.

Martin Kliment a Jiřina Vrabcová

*Foto: ilustrativní foto dodavatele hřiště
a Martin Kliment*

Martin Kliment je inženýr ekonomie v oboru Cestovní ruch. Pochází z Brandýsa nad Labem a ve Vraném žije od roku 2020. Aktivně se zapojuje do dění v obci jako dobrovolník v komisi životního prostředí, kde organizuje akci Uklidme Vrané a Skochovice, podporuje vranský fotbal a další aktivity vedoucí k zlepšení místního rozvoje. „Bydlím u fotbalového hřiště a protože jsem otcem malého dítěte, postrádám v dané lokalitě herní místo pro nejmenší děti. Věřím, že nové hřiště ocení nejen děti, ale i jejich rodiče,“ vysvětluje Martin. Jako zhotovitele hřiště obec doporučila společnost

B plus P s.r.o., neboť tento dodavatel se již v minulosti spolehlivě podílel i na dalších zakázkách hřišť v obci. „Velice děkuji všem, kdo pro projekt hlasovali, či se jiným způsobem aktivně zapojují do participativního rozpočtu naší obce,“ dodává autor projektu.

Skochovičtí hasiči

Poslední týdny v kalendářním roce se mimo jiné vyznačují silným působením tradic. Věříme, že drtivá většina lidí se ráda nechá unášet na vlnách všech dávných i novějších adventních zvyků, kterých může být opravdu velmi mnoho.

Ne jinak tomu na konci minulého roku bylo i mezi skochovickými hasiči. Vánoční čas jsme jako obvykle zahájili ozdobením a rozsvícením stromu ve Skochovicích. Jako velmi osvěžující se ukázal nový nápad na uspořádání „firemního večírku“ u nás v hasičárně, který všem přinesl spoustu dobré nálady. Úplný závěr roku proběhl alespoň z hasičského pohledu poměrně klidně.

Prvním větším výjezdem v novém roce byl až 12. ledna hlášený požár chaty v ulici K Dubné, který se naštěstí podařilo společně s dalšími jednotkami poměrně rychle zvládnout.

První měsíce roku patří vedle pořádání povinných výročních schůzí, na kterých se zástupci všech sborů v konkrétním okrsku rádi navštěvují, zejména vzdělávání a údržbě techniky. Pomalu se zaplňuje také kalendář společenských událostí, kde se vedle tradičních čarodějnic nebo posvícení nově objevuje také ples spolků v Sokolovně, na který se všichni velmi těšíme.

Jako první ovšem přichází na řadu tradičně oblíbený masopust. Jeho velké finále opět patřilo sálu skochovické hasičárny. Pevně věříme, že se celá akce všem přítomným líbila, tak jako každému z členů našeho sboru.

Nezbývá tedy než si vzájemně popřát vše dobré a ať je nám všem dopřáno se v podobném duchu vídat co možná nejčastěji. Příjemný příchod jara.

Vaši hasiči

*Filip Hušek a Martin Kostrba
Foto: archiv SDH Skochovice*

Zásahy výjezdové jednotky JSDH Skochovice

23. října 2025: Technická pomoc – záchrana osoby z řeky ve Skochovicích

9. listopadu 2025: Technická pomoc – vyproštění vozidla ve Vraném

12. ledna 2026: Požár chaty ve Vraném

31. ledna 2026: Záchrana osob a zvířat – záchrana kočky ze stromu ve Vraném

Před Zrcadlem

MUDr. Pavel Adámek, praktický lékař

Už šest let se staráte o zdraví dospělých Vraňáků i obyvatel z okolí. Kudy vedla vaše cesta do Vraného?

Vyrostl jsem na Vysočině v malé vesnici u Hlinska v Čechách, kde jsem absolvoval základní školu a v Hlinsku pak gymnázium. Do Vraného jsem se dostal přes Prahu.

Kdy vás napadlo stát se praktickým lékařem?

V maturitním ročníku jsem se rozhodoval, jestli se budu věnovat chemii, která mě vždy bavila, nebo zkusím medicínu. Přijali mě na 2. lékařskou fakultu Univerzity Karlovy se sídlem v Motole. V průběhu studia jsem měnil preference, lákala mě kardiologie. Dokonce jsem absolvoval stáž v Bangkoku a věnoval se léčbě infarktu a ucpaných cév. Jenže to je úzce specializovaný obor a mě více bavila všeobecnost a šíře, nejen úzké téma, proto jsem se rozhodl pro všeobecné lékařství. Po promoci jsem nastoupil jako praktický lékař v krčské nemocnici, kde jsem prošel klasické kolečko po odděleních a připravoval se na atestaci. Působil jsem tam čtyři roky. Poté jsem se poohlížel po volných ordinacích, chtěl jsem pracovat spíš sám než ve velkém kolektivu. V roce 2019 jsem našel inzerát paní doktorky Švestkové a domluvili jsme se na předání vranské ordinace.

Znal jste už tehdy Vrané?

Ne, ale často jsem jezdil po cyklostezce z Modřan, líbilo se mi údolí Vltavy, Homole,

kteou jsem ale znal jen zespodu. Několikrát jsem se byl v ordinaci podívat a od 1. února 2020 jsem nastoupil. Ještě pár dní jsme tu byli s paní doktorkou společně, učil jsem se administrativu. Tehdy začínal nový elektronický systém neschopenek, všechno nešlo hladce, ale sedlo si to.

A pak přišel covid. Jak hodně změnil svět?

V polovině března se uzavřely školy, lidé pracovali z domova. Učili jsme se ordinovat po telefonu. Před covidem fungovala ordinace tak, že lidé přišli bez objednání, ať už s nemocí nebo jen pro recept, čekali dvě až tři hodiny, než přišli na řadu. To se zásadně změnilo. Odkládali jsme věci, které nebyly

nezbytné, potřebovali jsme oddělit infekční a zdravé pacienty, aby se v čekárně nepotkávali. Zažívali jsme velmi intenzivní chvíle, nedoporučovalo se vyšetřovat fyzicky, takže jsme většinu řešili telefonicky. Nedalo se to stíhat, vystavovali jsme velké množství neschopenek a blahořečili čerstvě funkčnímu systému elektronických neschopenek i receptů, bez nich si to neumím představit. I tak jsme museli hodně pracovat přes čas. Ale pacienti se naučili nejprve zavolat, než se rozběhnou do ordinace.

Jak to bylo s očkováním?

Ze začátku se hlásilo hodně zájemců, nás zdravotníky očkovali mezi prvními, pak přicházeli na řadu nejstarší pacienti. Byl však nedostatek vakcín použitelných v běžné ordinaci, protože vyžadovaly zmrazení a nestačilo je uchovávat v běžné lednici. V průběhu let 2021-2022 se to přelilo, lidé už se očkovat nechtěli. Jak to bývá, vakcín bylo dost, zájem však opadl, velká část veřejnosti k nim ztratila důvěru. Dodnes je očkování proti covidu téma plné emocí, existuje hodně sporů, zda očkovat, či nikoliv. Já sám mám pět dávek. Ale virus se mění a vakcínu je třeba pořád přizpůsobovat, aby fungovala. Obecně doporučujeme očkování pro chronicky nemocné a věkovou kategorii 75+. Dnes už našťastí průběh infekce nebývá tak dramatický, takže pro mladší lidi není očkování nezbytné.

Jaké další očkování vaše ordinace nabízí?

Populární je očkování proti klíšťové encefalitidě, pro starší 50 let je hrazené pojišťovnami, dobře se snáší. Pak různé vakcíny pro ochranu při cestování a také proti žloutence typu A, která se nesprávně nazývá nemocí špinavých rukou. Žloutenka je hod-

ně rozšířená, ale nestačí dostatečná hygiena, dá se chytit v kolektivu nebo přímo od nakaženého. Další je očkování proti tetanu, které by se u lidí do 60 let mělo opakovat každých 15-20 let. Rizikové jsou hlubší úrazy, které je třeba ošetřit na chirurgii a dobře vyčistit ránu, její znečištění je právě nejhorším zdrojem toxinů. Při otevřeném úraze je lepší přeočkovat, pokud od poslední dávky uplynulo 10 let.

Jak do Vraného dojíždíte?

Zpočátku jsem dojížděl z Prahy, po třech letech ve vranské ordinaci jsme koupili domek v Březové, takže nyní to mám do práce pět minut. Jsem tu velmi spokojený, žiji a pracuji na vsi, bydlím na kraji přírody, nemusím dojíždět do města, to je ideální.

Kolik máte v evidenci pacientů a odkud jsou? S čím nejčastěji do ordinace chodí?

Evidujeme 1750 pacientů. Asi tisíc jich je z Vraného, zhruba 300 ze Zvole a 200 z Březové. Ostatní jsou většinou místní, kteří mají trvalé bydliště jinde, nebo lidé z okolí. Některé evidované jsem za těch šest let ještě neviděl. Nejčastěji lidé přichází s chronickými nemocemi, jako je vysoký tlak, cukrovka, ti chodí na pravidelné kontroly několikrát ročně. Další jsou paci-

Sestřička Jaroslava Trojanová

enti s akutní infekcí, snažíme se je oddělit, máme zvlášť ordinační hodiny pro infekční pacienty. Časté jsou další akutní záležitosti, jako bolesti zad nebo zhoršení psychického stavu, jsme první pomocí pro lidi, kterým zdravotní stav nedovolí jít do práce.

Dbají vaši pacienti na prevenci?

Ano, i na preventivní vyšetření pacienti chodí. Bylo by dobré pacienty oslovovat, pokud se dlouho v ordinaci neukáží, ale zatím to neděláme. Na prevenci dochází menšina, mají pocit, že když jim nic není, nechťjí otravovat, ale je fajn každého pacienta občas vidět a znát ho.

Pamatujete si své pacienty?

Hodně mi pomáhá sestřička, která je v ordinaci už přes třicet let a je místní. Ne u každého si pamatuji jméno, ale většinou vím, s čím do ordinace chodí, jaké má potíže, co spolu řešíme. Bydlím nedaleko a své klienty samozřejmě potkávám i v běžném životě. Je mi to příjemné, počítal jsem s tím, že to tak na vesnici bude.

Přijímáte nové pacienty?

Paní doktorka Švestková nové nebrala, já jsem po nástupu rozšířil kapacitu. Nyní přijímám pouze devatenáctileté pacienty,

kterí odejdou od pediatra. Na další máme pořadník, většinou jsou v něm lidé, kteří tu bydlí, ale mají bydliště jinde, nebo mají svého praktika v Modřanech, na Zbraslavi a nechťjí už k němu dojíždět.

Převzal jste ordinaci po ženě-doktorce. Řeší nějak lidé, jestli je praktický lékař muž, nebo žena?

Myslím, že pohlaví nehraje roli. Vemte si, že většina zaměstnanců ve zdravotnictví jsou ženy, v dnešní době z lékařské fakulty odchází tři ženy na jednoho muže. Je možné, že se mi pánové svěří s choulostivým problémem snáze než ženě-doktorce, že jsou ke mně více otevření. Ale i ženy se mnou řeší intimní záležitosti a problém s tím nemají.

Před každou návštěvou je třeba se u vás objednat. Jak rychle je to možné?

Akutní záležitosti jsme schopni vyřešit ještě ten den, na prevenci nebo neakutní záležitost objednáme do dvou týdnů. Pokud pracujeme přes čas, je to spíše z důvodu administrativy, všechny pacienty stíháme odbavit v ordinačních hodinách. Nemám tu žádnou recepci, jen sestru, někdy je náročné všechny telefonáty zvládnout, ale pokud se pacient nedovolá hned, zavoláme mu zpátky, není třeba, aby to zkoušel opakovat. V případě dovolené se vždy snažíme najít lékaře v okolí, se kterým se domluvíme, aby se měl kam pacient obrátit. Bývá to hlavně paní doktorka Švestková, která jeden den v týdnu ordinuje ve Zvoli, a pak další praktici zejména ze Zbraslavi.

Děkuji za rozhovor

Jiřina Vrabcová
Foto: Projektacka.cz

Podzim a zima ve vranské škole

V listopadu se naše škola připojila k celorepublikové akci **Bubnovačka**, kterou každoročně pořádá Centrum Locika. Společně jsme bubnovali, abychom dali hlas dětem, které doma nezažívají bezpečí, ale násilí. Samotné Bubnovačky předcházely preventivní program v rámci třídnických hodin. Povíдали jsme si o tom, co je v mezilidských vztazích v pořádku a co už ne, jak poznat hranice a hlavně kam se mohou děti obrátit o pomoc, pokud by ji někdy potřebovaly.

Pro rodiče jsme připravili další dvě **rodičovské kavárny**. Ta prosincová se nesla v duchu čtenářské gramotnosti. Účastníci společně sdíleli své vlastní čtenářství, in-

spirovali se radostmi a starostmi domácího čtení. Dostali příležitost seznámit se s novinkami, které nám přináší nový rámcový vzdělávací program, a diskutovali nad argumenty pro rozvoj čtenářské gramotnosti ve škole i doma. V únoru SRPŠ pozvalo odborníci na zdravé stravování nejen děti. Návštěvníci měli možnost získat tipy na výběr kvalitních potravin, sestavení zdravého jídelníčku i na motivaci dětí ke zdravějším stravovacím návykům.

Letos poprvé se naši žáci zapojili do **krajské přírodovědné soutěže**. Tým dětí z 5. A čekala řada náročných úkolů: poznávačky, znalostní testy i zpracování návrhu na

vyhlášení nového významného krajinného prvku v údolí Zvolského potoka. Díky pečlivé práci, týmové spolupráci a znalostem přírody se děti probojovaly až do finále. Tam obstály ve všech disciplínách a dosáhly mimořádného úspěchu – zvítězily bez ztráty jediného bodu a navíc získaly ocenění za nejlepší projekt.

Adventní období jsme zahájili vysazením jedle normandské před školou. Radost nám bude dělat celý rok, ale nejvíce právě v předvánočním období. Již letos nám rozzářila prostranství před budovou. Děti přispěly také k obecní vánoční atmosféře výrobou ozdob a jejich zavěšením na stromky pro rozsvícení vánočního stromu u Rajčuru.

Nechybělo tradiční **Adventní setkání** se zpíváním před školou, jarmarkem a dílničkami. Se společným zpěvem jsme se letos přesunuli před budovu školy, aby na všechny prvostupňové zpěvačky a zpěváky bylo lépe vidět. Celé přízemí školy pak nabídlo adventní jarmark školní družiny a školního klubu, občerstvení, prezentaci školního ekotýmu s možností výroby k životnímu prostředí šetrných ozdob. Ekotýmáci a ekotýmačky také nabízely návštěvníkům brožurku s informacemi, jak na šetrné Vánoce, a také speciální hnojivo z našich vermikompostérů. Na děti čekalo velké

množství dílniček, ve kterých si pod vedením zejména druhostupňových dětí mohly vytvořit nejrůznější adventní a vánoční výrobky.

V prosinci jsme tradičně pozorovali ptáčí návštěvníky na naší školní zahradě pro projekt **Živá zahrada**. Díky jezírku, keřům, živému plotu, 11 krmítkům a pestré potravě dokázaly při pozorování školní zahrady děti zaznamenat (i přes nepříznivé počasí) celkem 21 druhů ptáků a veverku obecnou.

Milé a nestrašící **Mikulášské dopoledne** připravily pro 2.-4. ročníky děti z 5. tříd, zatímco pro prvňáky měli čest nachystat program jejich patroni a patronky ze 6. A a 6. B. Ve třídách se tak hrálo, zpívalo, povídalo, hádaly hádanky a samozřejmě nechyběla mikulášská nadílka.

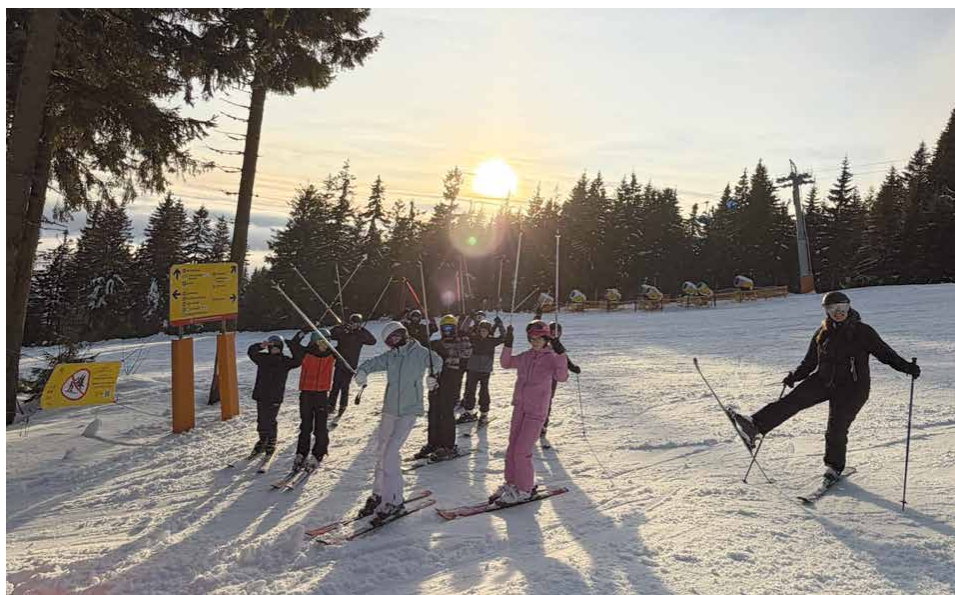

V rámci patronátu si ještě v prosinci druháci se sedmáky užili společné vyrábění vánočních ozdob a jejich rozvěšení na jedličku vysazenou před pěti lety vedle školní zahrady. Velkou akcí pro všechny bylo **předávání pololetního vysvědčení**, které každá první i každá druhá třída strávila se svými patrony a patronkami. Velcí četli malým jejich hodnocení, povídali si nad dětskými sebehodnoceními, společně zpívali, vyráběli, psali a hráli si.

Začátek ledna patřil oběma našim sedmičkám a jejich **lyžařskému výcviku**. 40 dětí ve skiresortu Černá Hora – Pec lyžovalo a snowboardovalo. Počasí jim přálo a atmosféra byla díky sehranému učitelskému týmu skvělá jak na svazích, tak po večerech v horském hotelu Desítka, kde byli ubytováni.

Ačkoliv je teprve polovina školního roku, chystáme se již nyní na ten další a na naše nové prvňáčky. V lednu jsme pro rodiče připravili tradiční nabídku **Dne otevřených dveří**, abychom jim jak ukázali a představili školu, tak zodpověděli jejich připravené dotazy. Novinkou tohoto roku je nabídka pravidelných podvečerních setkávání rodičů a jejich dětí se speciální pedagožkou, jejichž náplň usnadní dětem vstup do 1. třídy.

V pátek 13. února se konal **zápis do 1. tříd**. Rekordní počet 58 dětí si prošel stezkou, kterou pro ně připravil náš prvostupňový tým společně s budoucími patrony – dětmi z pátého ročníku. Na jednotlivých stanovištích nechyběl atraktivní fotokoutek a také příležitost probrat specifické potřeby dětí se školní speciální pedagožkou. Na jaře už se těšíme na návštěvy předškoláků z vranenské a březovské mateřské školy v našich prvních třídách. A ekotým již pomalu začíná pracovat na přípravě stezky ke Dni Země, na kterou své budoucí prvňáčky a prvňáčky tradičně zveme.

O velkém množství dalších třídních akcí, přespávaček, odborných exkurzí, návštěv divadel nebo venkovním učení se dočtete na našem webu, Instagramu nebo Facebooku.

Katka Vrtišková a Vladka Melicharová

Foto: archiv ZŠ

Facebook

Instagram

Web

Setkávání rodičů budoucích prvňáčků

Přihlašování:

- **24. 2. 2026** 17:00 – 18:00 (Hrubá a jemná motorika, sensorika)
- **10. 3. 2026** 17:00 – 18:00 (Grafomotorika)
- **24. 3. 2026** 17:00 – 18:00 (Sluchové vnímání a sluchová paměť)
- **7. 4. 2026** 17:00 – 18:00 (Zrakové vnímání a zraková paměť)
- **21. 4. 2026** 17:00 – 18:00 (Pozornost a intermodální kódování)
- **5. 5. 2026** 17:00 – 18:00 (Časová a prostorová orientace)
- **19. 5. 2026** 17:00 – 18:00 (Předmatické dovednosti a logika)

Více informací na www.zsvrane.cz

Pošli to dál – když se laskavost učí činy

Naše třída 3. A ze ZŠ Vrané nad Vltavou se letos inspirovala filmem Pošli to dál. Rozhodli jsme se zaměřit na rozvoj jedné důležité lidské hodnoty – laskavosti. Nechtěli jsme o ní jen mluvit, ale skutečně ji žít. Věříme, že právě činy nejlépe ukazují, kým opravdu jsme. Dětem byla představena jednoduchá, ale silná myšlenka: „Pomohu třem lidem a oni pošlou pomoc dál dalším třem.“ A zbytek už byl jen na nich.

Žáci sami přicházeli s nápady, jak mohou pomáhat lidem kolem sebe – nejen ve škole, ale i ve své obci. Společně naplánovali a zrealizovali první velký projekt. Sepsali recepty, připravili nákupní seznam, nakoupili suroviny a upekli cukroví, které následně osobně předali seniorům v naší obci.

Tím to však neskončilo. Další skupina dětí se zapojila do úklidu zahrady starší paní, která žije sama a už vše sama nezvládne. I zde děti ukázaly, že laskavost nezná překážky.

Postupně se zrodila i dlouhodobá pomoc. Děti vytvořily systém služeb, kdy vždy dvě z nich společně s jedním dospělým denně nosí obědy jedné nemohoucí paní v obci. Pro nás drobná pomoc, pro ni obrovská úleva. Každý den nás vítá s úsměvem na tváři.

Tento projekt dětem ukázal, že hodnoty se neučí z učebnice. Hodnoty se žijí. Když se zaměříme na dobro, roste nejen kolem nás, ale i v nás samotných. Jsme hrdí na odvalu, empatii a otevřená srdce našich žáků. Laskavost má smysl. A když ji pošleme dál, dokáže měnit svět – krok za krokem.

*Mirek Smolej a žáci 3. A
ZŠ Vrané nad Vltavou*

Tříkrálová sbírka

V rámci projektu Pošli to dál se děti ze 3. A spolu s dalšími kamarády také zapojily do Tříkrálové sbírky zbraslavské farnosti, která byla letos cílena na pomoc jednatileté Emmě ze Zbraslavi. Emma se narodila s vážnou srdeční vadou, vybrané peníze přispějí na její rehabilitační a lázeňskou péči. Dvě skupinky tříkrálových koledníků s kasičkami Charity obešly nemálo domů ve Vraném, kde zazpívaly, rozdaly Tříkrálové buchtu a popřály hezký nový rok. Podařilo se jim vybrat přes 8700 Kč a podarovat mnoha úsměvy, radostí a požehnáním domu. Celkově Tříkrálová sbírka v celé zbraslavské farnosti vynesla na pomoc Emmě 196 000 Kč. Kromě příspěvku koledníkům bylo možné přispět na Tříkrálovou sbírku i do kasiček umístěných např. v obecní knihovně či v kostele a na dalších místech. Všem koledníkům i přispěvatelům ze srdce děkujeme.

Lucie Medková

Vylepšujeme prostředí pro děti

Sdružení rodičů a přátel školy je dobrovolná nezisková organizace tvořená rodiči našich žáků. Každý rodič může přispět ke zlepšení prostředí pro děti.

Činnost SRPŠ stojí na podpoře v podobě členských příspěvků, celý náš kompletní rozpočet je veřejně přístupný. Díky aktivitám SRPŠ a finančnímu příspěvku od rodičů se daří realizovat projekty, na které v rozpočtu školy prostředky nezbývají.

V tomto školním roce 2025/2026 se podařilo finalizovat a otevřít přístřešek pro kola, nakoupit výtvarné potřeby do výuky, při-

pravujeme finanční podporu SCIO testů, školního Parlamentu a Eko týmu nebo opět nabízíme finanční pomoc dětem ze sociálně slabších rodin. Pravidelně přispíváme na Mikuláše, na rozloučení s deváťáky a přivítání prvňáčků. Velký význam také klademe na nové projekty, finančně přispíváme na preventivní programy navržené školou pro 1. a 2. stupeň i na sázení školních stromů. Od března bychom chtěli opět rozběhnout bezplatný klub konverzace v anglickém jazyce s rodilým mluvčím pro 5. až 8. třídu.

Pořádáme pravidelné rodičovské kavárny, na které zveme širokou veřejnost. V únoru to byla kavárna na téma **Jak správně nakupovat a stravovat se doma** s nutriční terapeutkou z Olivovy dětské léčebny, následovat bude 8. dubna rodičovská kavárna na téma **Puberta u dětí** a v červnu **Kavárna pro rodiče budoucích prvňáčků**.

František Krejčí, předseda SRPŠ

Foto: archiv SRPŠ

Máte nápad, připomínku nebo dotaz?
Budeme rádi, když nám napíšete na
e-mail: srpsvrane@gmail.com

Hurá do 2. pololetí s naší ZUŠ

V lednu jsme završili první pololetí několika akcemi, jako jsou tradiční Tříkrálové koncerty a taneční vystoupení na Parketu Zbraslav.

Děkujeme za zapůjčení kostela sv. Jiří ve Vraném i sv. Vojtěcha v Jílovém, kde je nám sice velká zima, ale atmosféra je neopakovatelná. Konec 1. pololetí přinesl i úspěch našeho žáka Daniela Do, který získal 1. cenu v soutěži „Allegro 2026“ a ve stejné soutěži i cenu za interpretaci W. A. Mozarta.

Do 2. pololetí jsme vkročili Masopustem ve Vraném 14. února. Budeme pokračovat Velikonočním jarmarkem 28. března v Jílovém, kde tradičně vystupují žáci napříč pracovišti. Chystáme koncerty pro mateřské školky, základní školy, vystoupení a absolventské koncerty nebo divadelní představení.

Letos budeme oslavovat 70. výročí jílovského pracoviště, kde připravujeme výstavu, která bude umístěna od 1. dubna do 30. června na veřejných panelech v parku na náměstí Jílového. Naváže tak na oslavu 70. výročí vranského pracoviště z roku 2023.

Připravujeme **Dny otevřených dveří** 20.–24. dubna, kdy se mohou zájemci o studium na naší škole přijít podívat do prostor, kde výuka probíhá, budou se moci seznámit s kolegy, kteří předměty, obory vyučují, nahlédnout do výuky. Přesné informace najdete na webových stránkách školy, vývěskách a sociálních sítích. **Talentové zkoušky** 11.–22. května budou probíhat na všech pracovištích. Jednotlivé termíny budou zveřejněny na webových stránkách koncem března. Přihlášky můžete odesílat celý duben a začátek května.

Těšit se můžete na **Festovní jaro**, které bude jako každý rok v areálu Papíren od 25. do 29. května, kdy opět proběhne „basa fest, bicí fest, saxofon fest, tanec fest a drama fest“. V dopoledních hodinách budou akce pro žáky hudebních škol a ve večerních hodinách proběhnou i akce pro veřejnost. V rámci Festovního jara k nám mají přijet i hudební přátelé z Maďarska.

Škola nesmí chybět na **Noci kostelů** 29. května, kdy se opět rozezní kostel sv. Jiří a kostel sv. Vojtěcha. Čekají nás i výstavy výtvarného oboru v papírně, od 3. do 10. června a **Regionální výstava** oceněných prací, které k nám putuje každoročně z Řevnic. Další akce, která ke druhému pololetí neodmyslitelně patří, je **Hurádiáda** 17. června v Jílovém, kdy se nese celé odpoledne v duchu hudby spojené s výstavou.

Vidět a slyšet nás můžete 13. června v divadle U Valšů, kde se představí celý literárně dramatický obor. Určitě si nás přijďte poslechnout 16. května na oslavy 100 let

sokolovny. Nebo na Benefici Staré školy 30. května. Ve stejný den budeme i na Mix Festivalu v Řevnicích. Připravujeme se i na vystoupení v rámci oslav 30 let partnerství města Jílového s Holzgerlingem.

Akcí pro vás připravujeme opravdu mnoho a některé možná nejsou ani uvedeny. Sledujte tedy prosím vývěsky školy, webové stránky a sociální sítě, ať si všechny koncerty a akce s naší školou užijete.

Vaše ZUŠ
Pavla Tomášová
Foto: archiv ZUŠ

Zprávy z mateřské školy

Kouzelné adventní dny a Vánoce utekly a my jsme se ani nenadáli a už jsme byli spolu s dětmi opět ve třídách a navázali na témata tam, kde jsme skončili, protože všichni víme, že Vánoce začínají 24. prosince a končí první neděli po Třech králich. Nikam ale nebudeme spěchat a hezky popořádku vám, milým čtenářům, napíšeme, co vše jsme prožili, zažili a vytvořili ještě před adventem a po něm.

Před zahájením adventu nás oslovila kulturní komise, zda by děti ze všech tříd mohly ozdobit tři stromečky, které byly následně vystaveny v parku u bytového domu „Raj-

čur“ při slavnostním rozsvícení vánočního stromu. Zapojili jsme se velmi rádi a stromečky šli nazdobit těsně před zahájením adventu. První adventní neděli jsme se sešli s dětmi z Oranžové a Žluté třídy, protože jako každý rok měly na této akci hudební vystoupení.

Mikuláš, čert a anděl od nepaměti patří k tradicím, v kterých navazujeme na naše předky jen s tím rozdílem, že ve školce nikoho nechceme strašit, ale užít si dopoledne. Do školky dorazili o něco dříve, než je zvykem, ale to vůbec nikomu nevadilo, protože tyto tři bytosti si přivedly na pomoc

Olafa. Jejky, to bylo milé překvapení. Čertík si pro děti nachystal různé soutěže, které byly zakončeny bublinkovou show. A poté došlo na nadílku. Všechny děti byly statečné, přednesly či zazpívaly připravené básničky a písničky, za které byli všichni odměněni balíčkem s ovocem a sladkostmi. Po mikulášské přišlo vánoční fotografování, aby měli rodiče, prarodiče, ale i dítka památku z dětských let.

Jako každý rok nás pozvala paní Janauerová na výstavu betlémů do místní knihovny. Řekla nám něco o jejich původu a my jsme nevěřili vlastními očím, kolik jich bylo a z jakých různých materiálů byly vyrobené. Na výrobě se podíleli nejen věhlasní ilustrátoři, ale i děti ze školy, ZUŠ a jeden vystavený byl i z mateřské školy. Vystaveny byly i betlémy, které paní Janauerová kupuje na svých cestách a tím tak sbírku rozšiřuje. Již nyní se těšíme na další shledání a předem děkujeme za pozvání.

V tomto období jsme již byli všichni nachystaní na dlouho očekávaný příchod Ježíška do tříd a jarmark. Ježíšek dětem přinesl nejen dárky pro ně samotné, ale i přinesl stavebnice do všech tříd. Děti měly z hraček od Ježíška velikou radost. Jarmark děti zahájily zpíváním koled. Ještě dnes

nám běží husí kůže z toho, když si vzpomene na toto krásné odpoledne, jak krásně zpívaly a koledy zrytmizovaly. Po slavnostním zahájení si rodiče vyzvedávali výrobky od dětí. Děkujeme všem rodičům za finanční ohodnocení výrobků, které děti s láskou a nadšením vytvořily. Díky těmto příspěvkům přibudou do tříd nové hračky a stavebnice, které si děti vyberou. Abychom mohli tuto akci uspořádat, nesmíme opomenout poděkovat panu Bernatovi za ozvučení a zaměstnancům obecního úřadu za postavení stánků pro jednotlivé třídy. Po vyzvednutí výrobků na děti čekalo překvapení v podobě ohnivě show.

Poslední překvapení v loňském roce bylo pro děti zhlédnutí dvou filmů, které byly vybrány dle věkových kategorií. První tři třídy koukaly na animovanou pohádku O sobíkovi Niko, nejstarší třídy s nadšením sledovaly film Lovkyně démonů. Po filmu jsme slavnostně poobědvali a popřáli si krásné Vánoce.

Jako první v novém roce na nás čekalo krásné téma „Tři králové“, které jsme zdravotizovali, neopomněli ani na výzdobu tříd a tím zakončili vánoční čas. Tříkrálovou cestu jsme uskutečnili pro nepřízeň počasí až o pár dnů později a podpořili tak Tříkrá-

lovou sbírku, prohlédli si náš krásný kostel a zazpívali koledy.

Začátkem ledna přijela do mateřské školy mašerka s psím spřežením. Děti se dozvěděly spoustu informací o jejich životě, postupně si vyzkoušely saně a měly možnost si pejsky pohladit.

Nový rok přináší ve školství spoustu změn, které se týkají především budoucích prvňáčků. Jako první musíme zmínit jejich povinnou docházku, která je od letošního roku více sledovaná. Posunul se termín zápisů do 1. tříd na únor, změnila se pravidla pro odklad školní docházky a nově budeme předávat ZŠ diagnostiky jednotlivých dětí na formuláři, které vypracovalo MŠMT. Naším cílem je úspěšný a klidný nástup dětí do prvních tříd, proto velmi úzce spolupracujeme se základní školou a o změnách informujeme rodiče. Během prosince a ledna navštívila mateřskou školu speciální

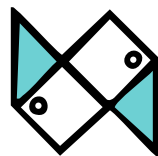
pedagožka ze ZŠ, paní Horáčková, aby viděla jak děti z Oranžové a Žluté třídy pracují v kolektivu. Setkání byla velmi vstřícná a pro další spolupráci přínosná a nezbytná.

Děti i přes všechny změny, kterými je vůbec nechceme zatěžovat a stresovat, vedeme především k čestným hrám, k tomu, aby si navzájem pomáhaly. Hra pomáhá formovat dětskou osobnost spolu s dalším učením, jde o jednu ze základních činností dítěte, které mu umožňuje poznat sama sebe a okolní svět. A především provází člověka celým jeho životem a na to nezapomínejme a nepřestávejme být dětmi a přes veškeré povinnosti, které jako velcí dospěláci máme.

Popřejme tedy všem do sytosti her, úsměv na tváři bez nemocí či zranění.

*kolektiv učitelek MŠ
Foto: archiv MŠ*

Dětská skupina U Rybek

V dětské skupině U Rybek se primárně věnujeme péči o děti ve věku 2–6 let v denním režimu. Tím to ale vše nekončí. V průběhu celého roku pořádáme mnoho akcí, seminářů, workshopů a o letních prázdninách příměstské tábory.

I v průběhu školního roku nabízíme volná místa pro nejmenší děti od 2 let (pro mladší děti po dohodě)! Pravidelná docházka není podmínkou.

Semináře a workshopy

Semináře a workshopy pořádáme pro rodiče a děti, ale i samotné dospělé. Věnujeme se hlavně tématům, jako je rodičovství, péče o děti apod. Letos máme za sebou již workshop zaměřený na nošení dětí v šátku s lektorkou Monikou Campodo a první Smyslohrátky na téma Cukrárna u Valentýna. Smyslohrátky jsme museli pro velký zájem zopakovat. Tato akce nabídla hravé tvoření, zdobení a objevování světa prostřednictvím všech smyslů. Nejen děti protrénovaly svůj zrak, hmat, čich, sluch i jemnou motoriku, ale hlavně zažily radost ze společné hry v láskyplné valentýnské at-

mosféře. Další připravované akce najdete nejen v kalendáři akcí, ale i na našem webu, FB nebo instagramu. Sledujte nás, ať vám nic neuteče. Některé akce jsou částečně finančně podporovány i z rozpočtu naší obce nebo MAS Dolnobřežansko.

Letní dětská skupina/příměstské tábory

Nedílnou součástí našich aktivit jsou o letních prázdninách příměstské tábory a dětská skupina pro děti ve věku 2–11 let. Velkou výhodou jsou smíšené skupiny dětí, sourozenci i s větším věkovým odstupem mohou být společně. Pro letošní rok jsme připravili:

13.–17. 7. Barvy a barvičky (4–5 let)

20.–24. 7. Čáry a kouzla (6–11 let)

27.–31. 7. Indiánský týden (4–8 let)

3.–7. 8. Výtvarné pohybové (7–12 let)

10.–14. 8. Malí piráti (4–5 let)

17.–21. 8. Smyslohrátky (5–7 let)

Přihlašování a další informace najdete již nyní na našem webu a v rezervačním systému.

Těšíme se na vás!

Za tým Rybek Jana Neumanová

Foto: archiv DS

Z vranské knihovny

120 let od založení vranské knihovny

U příležitosti 120. výročí se konala v knihovně od 4. listopadu výstava „Jak šel čas ve vranské knihovně“. Slavnostní ukončení 2. prosince moderoval Ondřej Kavan. Návštěvníci mohli vidět historické dokumenty a také se mohli najít na fotografiích z různých akcí, například slavnostní otevření knihovny v domě u Marholdů, stěhování knihovny z ruky do ruky, nocování dětí v knihovně, pasování prvňáčků, akce Celé Česko čte dětem, výtvarná soutěž o logo knihovny, oslavy 100. a 110. výročí, výstavy a fotografie z besed a mnoho dalších.

Tradiční výstava betlémů

9. prosince proběhlo slavnostní zahájení již 5. ročníku výstavy betlémů, pořádané ve spolupráci se Spolkem českých betlémářů. Zazněly známé koledy v podání žáků vranské Základní umělecké školy oboru saxofon a kytara pod vedením ředitelky Pavlíny To-

mášové a učitelky Edity Škodové. V tomto roce jste mohli vidět betlémy od výtvarnice Jany Dlouhé, řezbářů Jana Rody a Miroslava Dandy a také zapůjčené od ochotných lidí nejen z Vraného, např. od Naděždy Hrachovcové, Evy Formánkové, Jiřiny Onderkové, Martiny Limpouchové, Sabiny Dobíášové a Alfonse Limpoucha. Na výstavu zavítali kromě vranských návštěvníků také senioři z Prahy. O adventní neděli byl zahájen prodej vranských betlémů od autorky Jany Dlouhé, který si můžete zakoupit v knihovně a pokladně OÚ.

Knihy vranských autorů

Představujeme vranskou autorku Věru Škachovou. Věnovala nám do knihovny několik knih. Verše co psal život, Verše co psal život II, Jeden obyčejný život a Soubor básní z roku 1999.

Úryvek z básně z první knihy Verše co psal život – DOMOV:

Domov – oněch pět písmen každý z nás zná
a proto i ví, co za význam má.

Čím více stárnem, tím víc k němu Ineme,
poznání toto, je pro nás cenné.
Sluncem prozářené, haluze stromů,
bezpečně napoví, že vrátíš se domů.
Domov je rodina, příroda,
doliny v pozadí a za nimi hory,
tím pohledem srdce se bezpečně zhojí.

*At' smutné mé verše jsou,
snad i radosti trochu konečnou nadějí všem
vám přinesou.
Věra Škachová, leden 2024*

Knížní novinky – jen malá ochutnávka

Dan Brown: Tajemství všech tajemství, Jojo Moyesová: Plný dům, David Liška: Vladimír Mensík – život, film, divadlo, Daniel Krejčík: Hájemství, příběh kluka z pohřebky, Patrik Hartl: Manželství, Alena Mornštajnová: Čas vos, Robert Galbraith: Hladový vrch, Michaela Klevisová – Drak spí, Zmizela v mlze, Holly Black: Kniha noci, Radek Štěpánek, Jiří Plešek: Atomová baba, rozhovor s Danou Drábovou, Jonas Jonasson: Zamilovaný vinopalník, který uměl kydat hnůj, Ladislav Koubek, Radmila P. Jirkovská: Vyber správně – průvodce na cestě za vysněným povoláním, Nick Crumpton: Víte o malých zvířátkách úplně všechno? Omyl!, Kate Peridot: Zvířecí rodinky, Eva Obůrková: Kam za příšernými strašidly a jejich ohavnými rejdišti, Thomas Müller: Zvířata v zimě, Zvířata v noci, Chris Ridell: Ada a hrůzostrašná slavnost, Otolína a žlutá kočka, České korunovační klenoty - Poklad v temnotě - Příběh českých korunovačních klenotů v letech 1938–1945.

Na setkání v knihovně se těší

*Eva Šustová a Jana Janauerová
Foto: Jana Janauerová*

SKAUT
středisko Vltava
Vrané nad Vltavou

Skauti v akci

Helios dobývá póly!

Výprava našeho roverského kmene Helios se uskutečnila 8.–9. listopadu. Sešlo se nás celkem pět. Pravidla byla jednoduchá: hodíme kostkou a podle čísla vyrazíme na daný pražský pól – nejkrajnější body Prahy na každé světové straně a jeden uprostřed města. První zastávkou byl střed Prahy, kde nás čekal betonový patník. Tam jsme si vybrali úkol – najít maskota. Takže nás celou cestu doprovázel polo-

vyfouklý modrý balónek Punťa. Další byl západní pól. Část cesty vedla po rozbahněném poli podél letiště. Poté jsme vyrazili na sever přes noční Karlův most. Cestou jsme vykonali dobrý skutek, což nás stálo čas, a tak jsme museli sprintovat na vlak. Z nádraží jsme měli 44 minut na cestu 4 km k východnímu pólu a zpět. V dešti jsme uháněli lesem, u patníku jen vyfotili a sprintovali zpátky. Na vlak jsme stihli nastoupit na minutu – zadýchání, zpocení a úplně mokří. Poslední částí byla odpočinková cesta k jižnímu pólu podél Vltavy, který leží téměř u Vraného. V klubovně na nás čekala polévka a bábovka od Dáji, které moc děkujeme. Spát jsme šli okolo druhé, vyčerpaní, ale nabití zážitky. A Punťa na nás ještě pár měsíců shlížel z roverské nástěnky.

Autor: Denisa Běhalová – Sovička

Zimní výlet na Pražský hrad

Dne 13. prosince jsme se navzdory chladnému počasí vydali se světlůškami a vlčaty na výpravu na vánočně vyzdobený Pražský hrad. Přizvali jsme i rodiče, aby si s námi mohli zažít skautskou výpravu a blíže poznali, jak to u nás funguje. Už od začátku bylo jasné, že nás čeká dobrodružství. V areálu byl takový dav, že jsme se museli pohybovat ve „formaci hada“ a prorážet cestu jako jedničky. Hlavním cílem byly tematické aktivity rozmístěné po hradním areálu, které děti s pomocí mapy postupně hledaly. Navštívili jsme chlév, nahlédli do Kaple Svatého Kříže a zastavili se v malém workshopu, kde si děti mohly namalovat dřevěné zvířátko nebo si zahrát loutkové

Foto: Kateřina Čermáková – Tiktok

Foto: Tomáš Sosna – Sosák

divadlo. Výpravu jsme zakončili procházkou Prahou přes Nový Svět a Chotkovy sady. I přes velkou návštěvnost a chladné počasí jsme si společně strávený čas moc užili a odnesli krásné zážitky.

Autor: Ema Púllová – Kamzice

Po roce na Brdech

Tradiční zimní přechod Brd se letos za svůj název nemusel stydět. Příjemné 4 stupně pod nulou všem ukázaly, že Brdy jsou hory. Sice malé, ale jsou. Ráno 24. ledna se nás na nádraží ve Vraném sešlo asi 40, abychom letos přešli ze strany Poberounské na naši Bojovsko-potocko-vltavskou. Na Hlavním nádraží nás však České dráhy pořádně prověřily, jestli jsme opravdu na všechno připraveni. Z neznámých důvodů zrušily každý druhý vlak do Berouna,

souprava byla poloviční a nástupiště se z obvyklého 1A změnilo na 3J – samozřejmě 10 minut před odjezdem. Po zběsilém poklusu podchody jsme si mohli vyzkoušet jízdu jako v Indii. Naštěstí nemusel nikdo na střechu, protože skaut je skladný. Pak už šlo vše hladce: krátká zahřívací hra v Řevnicích, dva kilometry na další stanoviště „Pod Pišťákem“ a tam jsme zjistili, že máme časový pres. Chtěli jsme totiž stihnout slavnostní nástup na Kytínské louce ve 13.00. Všichni jsme zapnuli přídavné spalování – a zvládli to! Spolu s další tisícovkou skautů jsme si zazpívali hymnu, zakřičeli pokřiky, vyměnili brděnky (pamětní kartičky, který si vyrábí každý účastník předem a pak je směňuje), popili čaje, pojedli palačinku a přes Mníšek vyrazili na vlak domů.

Autor: Pavel Filip

Stará škola dostává i šíří dobro

Tomáš Palatý na besedě o historii místní železnice a model měchenické vodárny, která přešla do majetku obce a vzniká v ní komunitní prostor. Fandíme projektu přes řeku!

„Tohle místo má tak příjemnou atmosféru!“ slýcháme často od návštěvníků. A je to pro nás velká odměna za společné úsilí. Snad si tedy účastníci užili i zajímavou listopadovou **besedu o historii místní železnice**. Za její vedení a poutavé vyprávění děkujeme Tomáši Palatému a Martinu Navrátilovi.

Poté přišli **zakladatelé Megafyту** Jiří Hárovník a Zdeněk Volf zavzpomínat, jak před 35 lety tuto dodnes úspěšnou a prosperující vranskou firmu zakládali.

Ve Staré škole jste se také mohli nechat **vyfotit pro dobrou věc!** David Štěpán a Milan Kollinger v improvizovaném fotoateliéru vytvořili zájemcům hezkou památku za dobrovolný příspěvek, který putoval na pokrytí nákladů spojených se studiem

medicíny sprátené **slečně Naduni ze Srí Lanky**. V její prospěch jsme letos uspořádali i tradiční kampaň Giving Tuesday a vše se krásně podařilo! Jsme moc rádi, že jsme společně s dárci mohli dobro předávat dál. Děkovné dopisy nadějně studentky neberou konce, mladá medička úspěšně pokračuje za svým snem stát se lékařkou a pomáhat lidem.

Podobný bohu libý dopad měla i další akce ve Staré škole: Až do konce roku nám společnost v kavárně dělaly obrazy Jana Strnada. Díky prodeji, který se ve Vraném uskutečnil, věnoval autor 8600 Kč Domovu svaté rodiny, který pečuje o lidi s mentálními postižením.

Vrcholem loňského roku byl adventní koncert kladenské kapely Kolektivní Halucinace, která měla skvělý náboj i účast.

A dobročinnost nebrala konce! Hned na Nový rok zorganizovala naše **Štěpánka**

Ve Staré škole probíhá mnoho pohybových kurzů a workshopů, jako např. cvičení s válci pod vedením Štěpánky Hrbkové. Přidejte se.

Hrbková cvičební lekci ve prospěch Staré školy. Ani ve snu by nás nenapadlo, že se výtěžek vyšplhá na 7000 Kč! Moc vám všem děkujeme a kdo ještě Štěpánku nepotkal, velmi doporučujeme její cvičení pro ženy, maminky s malými dětmi, semináře pro dospívající slečny a nově i cvičení ryze pro muže.

Dále u nás můžete vyzkoušet večerní i raní cvičení s Lenkou, cvičení s Tomášem nebo se pravidelně zdokonalovat v technice akvarelu či se dozvědět mnoho zajímavostí při Virtuální univerzitě 3. věku. Také máte možnost zapsat své dítě na mnoho kroužků – výběr na našem webu je opravdu pestrý.

V neděli 11. ledna proběhlo výroční členské setkání našeho spolku, kde jsme mimo jiné přijali dalších 10 milých lidí, kteří pomáhají spoluvytvářet ve Staré škole akce a aktivity pro veřejnost. Tímto nás je již 59 oficiálních a mnoho dalších neoficiálních členů.

Na konci ledna přijel do Vraného PhDr. Pavel Buchtele, archivář Státního okresního archivu Praha-venkov se sídlem v Dobřichovicích, aby nás zasvětil do **tajemství kronik**. Rozvinula se velmi zajímavá de-

Do poloviny března můžete zhlédnout ilustrace Kláry Břicháčkové, absolventky vranské ZUŠ a autorky knih pro děti.

bata, již se zúčastnili kronikáři z Měchenic, Davle, Červeného Újezdu, Hradištka, z místních kronikářek přišla Zdena Křišťůvková a za skauty Jaroslava Trojanová.

S radostí jsme přivítali nápad Aleny Mariáškové založit **čtenářský klub**. Milovníci čtení se nově scházejí jednou měsíčně v neformální atmosféře nad knihou a dobrým nápojem. Připojit se můžete v pátek 20. března od 18 h.

V březnu se těšíme na PLES SPOLKŮ v sokolovně, která slaví 100 let od svého postavení.

A pečlivě připravujeme největší akci roku jménem **BENEFICE**, na které mimo jiné vystoupí zpěvačka **Rozálie Havelková**. Letošním tématem bude rozpadající se zídka, která odděluje zahradu od železniční trati. Zvládneme ji společně vylepšit? Těšíme se na všechny **v sobotu 30. května ve Staré škole!**

Vaše Stará škola
Natálie Lupienská a Jiřina Vrabcová
Foto: archiv Stará škola

Novinky z Tatranu

Vážení fanoušci a příznivci vranského fotbalu, zima už nám pomalu dává sbohem a my pro vás máme přehled toho, co v letošním roce chystáme. Připraveno máme velké množství inovací a projektů. Jako vždy se můžete těšit na krátký report ze zimní přípravy našich družstev a také pozvánku na jarní mistrovské boje.

Rok 2025 se nesmazatelně запиše do historie vranské kopané triumfem A-mužstva v Okresním poháru OFS Praha-západ. Současně s úspěchem výkonnostním se nám v průběhu loňského roku podařilo úspěšně zrealizovat projekt retenční nádrže na dešťovou vodu s technologií přečerpávání zachycené vody do závlahového systému na fotbalovém hřišti. Na tento projekt jsme dokázali získat dotaci ve výši 102 tisíc Kč od Nadace Tipsport. Úspěšná byla i organizace dalšího ročníku Vranského fotbalového plesu, který jsme si my i vy užili na maximum.

Co nového na Tatranu chystáme v letošním roce?

V letošním roce nebudeme na Tatranu za žádnou cenu zahálet, plánů máme nespočet. Loni se nám podařilo získat od Středočeského kraje dotaci na pořízení několika nových fotbalových branek ve výši 98 tisíc Kč. V prosinci tak byly pořízeny čtyři přenosné hliníkové branky o menších rozměrech s využitím prioritně pro trénink dětí a mládeže, ale také dvě velké zápasové branky s využitím především pro A-mužstvo a soutěže mládeže hrané na velkém hřišti. Instalace nových velkých hliníkových branek včetně zabetonování patek proběhne v rámci členské brigády svépomocí

v první polovině března. Nejprve nás však čeká potřebná demontáž současných historických železných branek, které budou následně uloženy do šrotu. V průběhu března nás čeká i výstavba nového oplocení hřiště v části před vstupem na hrací plochu a hospodou. Rovněž budeme pokračovat v budování nového sezení pro naše fanoušky a hosty občerstvení.

Ve druhé polovině března se na Tatranu dočkáme vytoužené výstavby dětského a workoutového hřiště, které se podařilo vysoutěžit v rámci participativního rozpočtu obce. Projekt počítá s výstavbou několika dětských herních prvků a jedné standardní malé workoutové sestavy. K dětskému hřišti svépomocí dobudujeme drobné oplocení a sezení. Jako každý rok nás čeká pravidelná údržba hrací plochy – aertifikace, vertikutace, odplevení a dopískování. Letos nám s těmito údržbářskými činnostmi pomůže i odborná firma. Neustále připravujeme další projekty, které v budoucnu zvelebí náš sportovní areál. Mezi tyto projekty například patří výstavba nového oplocení kolem celého sportovního areálu, výstavba velkého workoutového hřiště, výstavba umělého osvětlení fotbalového hřiště, ale také výstavba nového zázemí a šaten klubu. Pravidelně se nám z různých zdrojů daří získávat dotace a sponzorské

dary především na činnost klubu, údržbu sportovního areálu a další smysluplné projekty.

Naše mladé naděje

Vranské přípravky přes zimu absolvovaly zimní ligu na umělé trávě ve Zvoli, kde si zejména naše starší děti nevedly vůbec špatně. Vranským borcům se podařilo vyhrát základní skupinu B a postoupili do bojů o celkové prvenství v turnaji. Mladší příprava bohužel v zimním turnaji tak úspěšná nebyla a i přesto, že se Vráňatům nedařilo vítězit, odehrané zápasy určitě přinesly dětem zkušenosti a potřebnou průpravu. Sdružené družstvo mladších žáků Zvole/Vrané hrálo zimní ligu na umělé trávě v Jesenici, kde se jim také bohužel nedařilo. V závěru zimní přípravy na naše děti čeká ještě několik přátelských utkání a turnaje na Zbraslavi a v Říčanech. Jarní části mistrovských soutěží naplno vypuknou ve druhé polovině března.

A-tým

A-tým v letošním roce zahájil zimní přípravu nezvykle brzy, a to již na začátku ledna. Dvakrát až třikrát týdně se hráči na Tatranu scházejí na kondiční trénink a fotbaléke pod dohledem kouče Vrby. V průběhu února A-tým absolvoval tradiční teambuilding

v Jeseníkách a úspěšně se v přátelských utkáních střetnul se zajímavými soupeři, kterými byli Sparta Podluhy, hrající v okrese Beroun, a také pražské Lipence. V polovině března čeká mužstvo generálka se Zvolí. První mistrovské utkání odehraje mužstvo v sobotu 21. března od 15.30 hodin v Davli. O týden později, v sobotu 28. března od 16.00 hodin, přivítají naši borci v domácím prostředí lídra soutěže ze Psár. Po podzimu je naše A-mužstvo na 5. místě tabulky. Cílem do jarní části sezóny je bezesporu posun na přední příčky tabulky.

Na viděnou na jaře na Tatranu!

David Balling, předseda klubu

Foto: archiv SK

Pokud si nechcete nechat ujít žádné novinky z dění v klubu, neváhejte navštívit naše webové stránky www.sk-vrane.cz nebo nás sledujte na sociálních sítích:
FACEBOOK – SK Vrané nad Vltavou
a INSTAGRAM – SKVRANE.

Rozpis mistrovských utkání pro jarní část soutěže naleznete na <http://www.sk-vrane.cz/zapasy/>

Sokolovna slaví 100 let

Přesně před 100 lety, 2. května 1926, poklepali naši předchůdci na základní kámen vranské sokolovny, která je dodnes hlavní a největší budovou ve Vraném pro pořádání společenských akcí a zároveň místem pro sportování a pohyb všeho druhu.

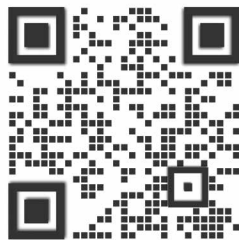
Stavba sokolovny v roce 1926. Foto: archiv T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I.

Pojďme to letos společně oslavit! V duchu hesla SOKOLOVNA SPOJUJE připravujeme mnoho tradičních a dvě speciální výroční akce: Ples spolků 21. března a Oslavy 100 let sokolovny 16. května. První vlaštovkou jubilejního roku se stal propracovaný Adventní orientáček se stovkou kontrolků ve Vraném a okolí. Přišlo nám mnoho krásných poděkování a to je pro nás největší odměna.

Dárek k narozeninám?

Když v roce 1926 potřebovali tehdejší sokolové do nově postavené sokolovny

dostatek židlí, chodili od domu k domu a zpíváním vybírali finanční příspěvky na jejich zakoupení. Naše současné židle už si žalostně žádají o výměnu. My moc zpívat a hrát neumíme, ale zato jsme připravili malou kampaň, kam můžete přispět z pohodlí domova a bez poslechu našeho (ne)umění. Děkujeme všem dosavadním i budoucím pomyslným majitelům židlí pro sokolovnu! Aktuálně jsme v polovině našeho snažení a díky vám dokážeme usadit na nové židle přes 70 návštěvníků.

www.darujme.cz/zidle

Příspěvkem 900 Kč symbolicky zakoupíte sokolovně tuto novou židli. Děkujeme! www.darujme.cz/zidle

V prosinci jsme se rozloučili s dlouholetou tradicí Mikulášských zábav pro děti a těšíme se na další akce. Foto: David Štěpán

Příměstský sokolský tábor s Kubou proběhne 24.–28. srpna, zbývají poslední volná místa. Foto: archiv T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I.

Ples spolků 21. března

Šest vranských neziskových organizací spojilo síly a připravilo společný ples ve prospěch sokolovny. Na účastníky čeká na první jarní den osmičlenná kapela THM, bohatá tombola, tematický fotokoutek, dobré občerstvení a spousta zábavy. Celý ples zahájí předtančení Vavřince Hradilka a Kateřiny Bartůňek Hrstkové, kteří jsou známí z pořadu StarDance. A protože se v naší sokolovně kdysi natáčel film Šakalí léta, leitmotivem plesu bude retro styl 50. let. Pozváni jsou také Jan Hřebejk a Martin Dejdar, kteří naši sokolovnu zvětšili ve filmu. Za organizátory se kromě vranského Sokola těší Stará škola, Skauti, SK Vrané, Hasiči ze Skochovic a CEV Zvoneček.

Oslavy 100 let sokolovny 16. května

V sobotu 16. května to bude v sokolovně a zejména za sokolovnou žít na plné obrátky. Připravili jsme sportovní odpoledne pro všechny věkové kategorie, bohatý kul-

turní program, občerstvení a mnoho sokolské tematiky. Comeback ohlásila i kapela VosaNaVostro, která slíbila po letech opět vystoupit na vranském pódiu. Ke zhlédnutí budou i tematické výstavy včetně promítání snímků z historie i současnosti. Vstupné je volné a na všechny se už nyní těšíme.

Zároveň pokračujeme v tradičních akcích, jako je oblíbená jarní a podzimní Sokolská burza oblečení a potřeb nejen pro děti (15. 3. a 3. 10.), Volejbalové slavnosti (6. 6.), letní a podzimní DISCO (25. 7. a 24. 10.), Setkání u lípy (28. 10.) a Mikulášská zábava (5. 12.). A ani letos nebude chybět Sokolský příměstský tábor s Kubou (24.–28. 8.). Ve spolupráci s obcí chystáme promítání filmu Šakalí léta, které spojíme se sokolskou akcí Noc sokoloven v pátek 19. června.

*Za vranský Sokol
Natálie Lupienská*

Všechny důležité informace najdete na www.sokolvraneadvltavou.cz nebo na našem [facebooku](#)

Seniorek

Babičky ze Seniorku jely na plný plyn do konce roku 2025 a pokračují i v roce 2026.

KLUB – v našem klubu se setkáváme nejen při kávičce, ale plánujeme naše akce.

Tvoříme – příprava kola štěstí ke stroměčku, zhotovily jsme adventní kalendář pro děti do školky. Zároveň zde probíhají i slavnostnější akce:

Mikuláše jsme si připomněly posezením s kávičkou, dobrotami a dárečky.

Možná přijde Ježíšek... A on opravdu přišel, ale tentokrát si s sebou vzal i Anděla – ano, opravdového Anděla Radka, který nám parádně zahrál na harmoniku, a také jsme si společně zanotovali.

Česko zpívá koledy... I letos jsme se zapojily do této akce. Velký celorepubliko-

vý sbor si zazpíval koledy za doprovodu Čechomoru.

Štědrý den nanečisto... Cukroví, chlebičky, kávička, svařáček, dárečky.

Generálka na oslavu Silvestra... Jednohubky, groček, kafičko, dobrá nálada.

Tříkrálová sbírka 2026... Jako každý rok dobří lidé přispěli do kasičky, za což všem děkujeme.

Rozsvícení stroměčku a adventní jarmark: Babičky opět připravily kolo štěstí, které je velmi oblíbené nejen u dětí. A tak jsme nechyběly na první adventní neděli při rozsvícení stroměčku.

Seniorek sídlí v domě s knihovnou a klubem železničních modelářů. Naši sousedé jsou naši přátelé. Vzájemně si navštěvujeme pořádané akce.

Knihovna: Byly jsme u toho – Vernisáž a derniéra Výstavy ke 120 letům knihovny a vernisáž Výstavy betlémů. Vždy příjemná atmosféra a setkání s přáteli.

Klub železničních modelářů: Páni kluci všech věkových kategorií pořádali „Ježdění s vláčky“. Celou sobotu vlaky jezdily jako o závod a na čas. Návštěvníci se kochali a hlavně děti byly jako Alenka v říši divů. Jsme rády, že máme takové prima sousedy. Tato akce se, dle sdělení mašinkářů, bude konat opakovaně a vždy bude avizována.

Mateřská školka – Zelená třída: Již od Modré třídy se babičky kamarádí s dětičkami z této třídy. Zhotovily jsme opět adventní kalendář, který jsme dětem ve školce slavnostně předaly. I drobné vánoční dárečky byly. Za dětmi jsme se také vypravily jako Tři králové s dárečky. Děti byly korunovány a přišel k nim skřítek Kulíšek. Do tříkrálové kasičky děti vhodily drobné penízky. Babičky chodí také dětem číst pohádky.

Ani **výlety** nechyběly. V Muzeu Karlova mostu nás přivítaly šumavské betlémy. V Otavovicích proběhl Adventní jarmark, spousta nádherného zboží, korálky a káva od Lucky Bílé, bazárek.

Navštívily jsme město ve městě či stát ve státě Sapu v Písnici. Velmi milá průvodkyně Maia nás provedla celým areálem. V restauraci celá skupina poobědvala a všichni jsme si moc pošťáklili. Doporučujeme.

Kultura: Zhlédly jsme tato **divadelní představení:** Divadlo na Vinohradech: Večer tříkrálový, Divadlo Studio Dva: Harold a Maude, Divadlo Lucie Bílé: Manželské turbulence, Komorní divadlo Kalich: Butch Cassidy a Sundance Kid, Divadlo U hasičů: Chlapi radši lžou, Fidlovačka: S Oskarem se nikdy nerozvedu, v Lucerně **koncert** Urbanová, Donutil, Vojtko a v **kině** v Dolních Břežanech, kde každý první čtvrtek v měsíci promítají od 14 hodin pro seniory, **film** Na horách.

Babičky již mají spoustu plánů na rok 2026. Velmi nás potěší, když rozšíříte naše řady a přijdete mezi nás.

*Babičky ze Seniorku
Foto: archiv Seniorku*

Na srdce jsou Poděbrady

Poděbrady jsou lázeňské město v Polabské nížině ležící necelých 50 km východně od Prahy. Babičky ze Seniorku je navštívily již několikrát a nyní bychom je rády představily i čtenářům Zrcadla.

V místě dnešního města bylo nalezeno osídlení z doby mladého paleolitu. Král Přemysl Otakar II. zde v letech 1262–1268 zbudoval kamenný hrad, postupně přebudovaný v dnešní zámek. K velkému rozkvětu panství došlo za pánů z Kunštátu. Nejznámější představitel tohoto rodu byl český král Jiří z Poděbrad. Jeho synové Poděbrady roku 1472 povýšili na město. V letech 1495–1839 bylo poděbradské panství spravováno královskou komorou, poté ho koupil vídeňský bankéř Jiří Sina. Důležitým mezníkem v historii města byl zejména objev uhličitě minerální vody zvané Poděbradka při vrtání studny na nádvoří zámku v roce 1905.

Objevení minerálních vod město změnilo k nepoznání. V roce 1907 už byly vyvrtány tři veřejné prameny a v roce 1908 byly založeny lázně, které měly velký vliv na další rozvoj města. V červnu 1910 Knížecí lázně odkoupilo město a dalo navrtat další prameny, takže počátkem dvacátých let tu bylo 12 zřídél a v roce 1930 již 16.

Zdejší městská památková zóna, vyhlášena v roce 1992, chrání jak historické jádro města, tak i přilehlou lázeňskou čtvrť. Poděbrady jsou známy návštěvníkům především jako klidné město s mnoha památkami. Za první republiky se změnily ve významné lázně, které se zásluhou pražského kardiologa pro-

fesora dr. Václava Libenského specializovaly na léčbu nemocí srdce a oběhového ústrojí.

Poděbrady nabízí mnoho zajímavostí. Dominanty Jiřího náměstí tvoří zámek a pomník Jiřího z Poděbrad od sochaře Bohuslava Schnircha. Na náměstí stojí také Mariánský sloup z roku 1765, postavený na památku morové epidemie z roku 1714. Ve zrekonstruovaném lázeňském parku, který sahá až k nádražní budově z roku 1932, je Libenského kolonáda postavená v roce 1936. A také se zde nachází známé květinové hodiny, poblíž kterých stojí trpaslík odbíjející čas. Nedaleko zámku stojí kostel Povýšení svatého Kříže. Na Labi se nachází hydroelektrárna se zdymadlem. Je možno navštívit zámek, pivovar, muzeum, hornický kostel, sklárnu, divadlo, kino... Pobyt je možné si zpříjemnit plavbou po Labi výletní lodí Král Jiří. Hodinová plavba po Labi na soutok s řekou Cidlinou je velmi příjemná a s kávičkou a nějakou dobrotou i lahodná.

Do Poděbrad je možné dojet vlakem z pražského hlavního nádraží. Nádraží je přímo u kolonády, odkud je vše dobře dostupné. Dopřejte si lázeňský odpočinek a pohodu v Poděbradech!

Turistické informační centrum Poděbrady, nám. T. G. Masaryka 210/17, 290 01 Poděbrady (nádražní budova), **telefon:** +420325511946, **www:** http://pruhpolabi.cz/tic_podebrady/, **E-mail:** oficiální: ticpodebrady@polabi.com.

Babičky ze Seniorku

Vánoční strom

Je první adventní neděle 2025. Pod ozdobným stromem stojí betlém a malé stromečky, které ozdobily vranské děti. Špalek čeká na zapálení. Podium je připraveno na hudební vystoupení. Stánky se plní, prodejci chystají své zboží, které má potěšit kupující, připravují se dobroty a dobrý mok. Nechybí ani již tradiční kolo štěstí. Úderem 14. hodiny vše začíná. Nakupujeme, ob-

čerstvujeme se a hlavně je dobrá nálada. A také se už plní podium a následuje kulturní program.

„5, 4, 3, 2, 1 – odpočítáno - hurá svítí“, stromeček zazářil do tmy, zněl zpěv a hudba a nálada byla parádní. Věřím, že se všichni přítomní dobře pobavili a užili si společné sousedské setkání. Děkujeme všem, kteří se na této zdařilé akci podíleli.

Masopust 2026

Je sobota 14. února 2026 - svátek má sv. Valentýn a ve Vraném přesně ve 13 hodin startuje masopustní průvod. Kapela hraje a již jsme u první zastávky, na zahrádce hostince **U kaštanu** jsou kobližky, svařáček, hudba, tanec. Druhé zastavení je v naší „**lidušce**“, která si pro nás připravila kulturní program i občerstvení. Dětem za vystoupení patří náš dík. Na radnici nás vítá paní starostka, uděluje průvodu „glejt“ na průchod obcí a povolení radovánek do půlnoci. Předává nám klíč od obce a odmyká povolení. Další zastávka je u **skautské klubovny** a poté putujeme ke **zdravotnímu středisku**. I zde je bohaté občerstvení, hudba hraje, tančí se. Připravují se fotografové na tradiční společné foto. V Dlouhé ulici je průvod očekáván početnou **rodinou Křišťůfkových**. Stoly se prohýbají pod mnoha dobrotami a lahodným mokem. Před **obchodem U Michala** je nachystáno plno sladkostí a ani dobré pití nechybí. Kapela hraje „Zelení hájové“ a masky tančí. Další pohoštění u **Kaskády** nám opět připravila rodina Křišťůfků.

A už jsme u cedule „Skochovice“. Laufer ode-mkne vstup a my v šiku za rázného pochodu vcházíme do Skochovic. Tady nás očekává další báječná rodina, ano, jsme na dvoře „**u Zamrazilů**“. Opět požívání dobrot. Medvěd si užívá poslední minuty svého žití. Myslivec zacílí, rána: „prásk“, „... medvěd leží na zemi. Náš milovaný medvídek, děkujeme, že jsi nás dovedl do cíle naší trasy. **V hasičárně** nás již očekává Akustik Band Pavla Richtera, nabízejí se zabijačkové dobroty, hasiči čepují pívko, hudba hraje, přítomní tančí a zpívají, nálada je výborná. Účastníci masopustního veselí si užili prima zábavu. Děkujeme všem, kteří se podíleli na této vydařené akci (viz označení). Těšíme se za rok – Masopust 6. února 2027. *Obě akce připravila vranská kulturní komise. Příprava všech čtyř obecních akcí se prolíná, jednotlivé akce se připravují s velkým předstihem. Je potřeba zajistit kulturní vystoupení, atrakce, prodejce, a to i rok dopředu.*

Blanka Tomková, kulturní komise

Výročí obce Vrané nad Vltavou v roce 2026

190 let	Založena farní kronika (1836)
150 let	Vztyčen křížek ve Skochovicích (1876)
150 let	Zrušena vranská strojírna (1876)
145 let	Přístavba budovy staré školy (1881)
130 let	Proražení Jarovského tunelu (1896)
105 let	Zhotoven prapor vranského Sokola (1921)
100 let	Postavena sokolovna (1926)
90 let	Dokončeno napuštění Vranské přehrady (1936)
90 let	Založena první skautská družina (1936)
85 let	Elektrifikace obce (1941)
80 let	Odhalen pomník padlým (1946)
30 let	Založení Centra ekologické výchovy Zvoneček (1996)
20 let	Vranské posvícení a Rozsvěcení vánočního stromku (2006)
10 let	Digitální varovný systém před povodněmi (2016)

Stavba sokolovny. Foto: archiv T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I.

Žili mezi námi

**František Xaver
Matošovský,
vranský farář,
195. výročí narození,
120. výročí úmrtí
3. 12. 1831–3. 5. 1906**

Vranským farářem se stal v 39 letech a strávil tu 23 let. Zveleboval kostel, faru i farní zahradu. Hodně

energie věnoval i tomu, aby byla v roce 1881 přistavěna vranská škola, protože její stávající prostory už praskaly ve švech – více než 150 dětí se učilo v jediné místnosti. Chudým dětem ze svého přispíval na školní pomůcky. Pomáhal lidem nakaženým chole-rou, která v létě 1873 zasáhla Vrané. Na tuto nemoc bohužel zemřel i jeho malý synovec, který byl u něho na prázdninách. Před 150 lety posvětil křížek ve Skochovicích, který zde stojí dodnes. Do vranského kostela nechal vyrobit dva zvony – velký a pak malý umíráček. Na farní zahradě vysadil ovocné stromy, choval včely, staral se o studánku v Dolích, o které říkal, že má nejlepší vodu ve Vraném. Jeho věrnými společníky byli pes a ochočená vrána. Jeho hrob najdeme na bývalém starém hřbitově u kostela.

**Vladislav Vančura, lékař a spisovatel,
135. výročí narození
23. 6. 1891–1. června 1942**

Dětství prožil v Davli, kde byl jeho tatínek správcem cihelny. Po promoci si společně s manželkou Ludmilou otevřeli ordinaci na Zbraslavi. Oba měli rádi řeku Vltavu, oblíbili si zbraslavskou plovárničku pana Šůry, kte-

*Vladislav Vančura
se ženou Ludmilou
a dcerou Alenkou*

rou pak Vladislav Vančura zvětšil ve svém Rozmarném létě. Byl závodním lékařem ve vranské papírně. Jeho žena ve své knížce Dvacet šest krásných let Vrané několikrát zmiňuje. Život Vladislava Vančury vyhasl na kobylické stělnici, za heydrichiády, 1. června 1942, v nedožitých 51 letech.

**Jan Mareš, spisovatel,
40. výročí úmrtí
15. 2. 1914–14. 2. 1986**

Za druhé světové války bojoval na východní frontě, zúčastnil se bojů u Sokolova, do vlasti se vrátil se Svobodovou armádou. Jeho nejznámější knížkou je Práce, která byla zfilmována. A v povědomí zůstal také vojenský pochod Směr Praha, k němuž složil text: „Přes spáleniště, přes krvavé řeky...“ Po válce žil v chatě ve Skochovicích, která dnes již nestojí, po jeho smrti byla zbořena a noví majitelé si zde postavili dům čp. 20. Jan Mareš zemřel den před svými 72. narozeninami. Měl dceru Xénii, provdanou Vavřečkovou, která se jako animátorka podílela na filmech Fimfárum, Broučci nebo Pat a Mat.

*Pavlína Kourová
Foto: vlastní archiv*

Kováři z papírny

V prostorách bývalé papírny sídlí KOVOPO, kovářská a zámečnická dílna bratrů Davida a Tomáše Polákových. Jsou už pátou generací kovářů.

Kovářské řemeslo se v rodině dědí z děda na otce a z otce na syna. David a Tomáš vyrostli v kovářské dílně svého dědečka Rudolfa Poláka, který se vypracoval na mistra uměleckého řemesla, měl restaurátorskou licenci. „Děda restauroval například rokokovou bránu na Pražském hradě, byla to naše největší společná věc, zúčastnilo se nás pět Poláků – my tři bratři, táta a děda,“ vzpomíná David Polák. Dědeček restauroval Vikingský klíč pro Magistrát hl. m. Prahy a další zajímavá díla.

O rodině Polákových
vznikl v roce 1994 film
<https://youtu.be/JYHB319itu4>

„Neuměli jsme si představit, že bychom se věnovali něčemu jinému. Na dědovo řemeslo navázal už náš otec Petr Polák, který se vyučil v řemeslech, studoval i design, získal titul

jako akademický sochař. Já jsem vystudoval na UMPRUM produktový design a David se vyučil kovářem,“ vysvětluje Tomáš Polák. Až do roku 2014 pracovali s dědečkem a otcem v dílně na Písnici, chtěli pokračovat i dále, ale po smrti dědečka se zhoršila rodinná situace a bratři byli nuceni se osamostatnit. Nejprve v Braníku pracovali u kamaráda zámečníka. Jenže prostory se měly bourat a bratři se rozhlíželi po nových. „Tehdy jsme dělali zakázku pro Lukáše Rittsteina a vzal nás do Vraného do areálu bývalých papíren, kde jsme mu svařovali sochu. Líbily se nám ty prostory, které jsme si v roce 2017 pronajali. Tehdy jsme byli ještě tři bratři včetně prostředního Petra, který nyní již pracuje jinde,“ dodává nejmladší z bratrů Tomáš.

Našli ve Vraném místo, kde ruch kovárny nebude vadit. Buchar, když se spustí, dělá opravdu velký hluk. Dílna je vybavená všemi stroji, které ke kovářině a zámečnickině patří, je tu výheň, kavadlina, ohýbačka, vrtačka, vřetenový lis, frézka i soustruh ze 60. let 20. století. „Jsou to staré litinové stroje vyřazené ze starých dílen. Jsou prakticky nezničitelné, nic nového nepotřebujeme,“ říká k tomu David.

A co se ve vranské dílně vyrábí? Bratři chtěli navázat na výjimečnou práci svého dědy, vyrábí kované plastiky ve znamení zvěrokruhu. Spolupracují s architekty a designery, provádějí různé atypické práce, jsou schopni

zpracovat celé dílo do detailu od návrhu po poslední šroubek. „Velkou částí naší kovářské tvorby jsou součástí domů, různá zábradlí, schodiště, což už souvisí více se zámečnickou výrobou. Jsme rádi, že máme široký záběr a neděláme jen tu kovářskou část, ale jsme schopni pokrýt vše,“ říká Tomáš. Mají spřátelené řemeslníky pracující se dřevem, sklem i kůží. Také připravili vlastní kolekci designového nábytku – křesla, stoly, police. Pracují i s různými umělci, kromě již jmeno-

vaného Lukáše Rittsteina vyráběli ocelové sochy pro Milana Caise, jsou součástí velkého projektu. Ve Vraném také vyráběli různá schodiště a prosklené stěny, které montovali ve Švédsku. „Jsme na svou práci hrdí, třeba na kované zábradlí s mosaznými doplňky, nerezové konstrukce a pergolu v hotelu U Prince na Staroměstském náměstí, nebo na rám hodin v grandhotelu Pupp, restaurovali jsme lva na ČNB, podíleli se na instalaci Signal festivalu na Náměstí Republiky,“ popisuje Tomáš, který kromě práce v kovárně působí na FA ČVUT jako asistent vedoucího průmyslového designu. „Baví mě střídat prostředí dílny a školy, také rád fotím a tvořím videa. Nejvíce mám rád to řemeslo, řemeslníků ubývá, jsme hrdí, že pokračujeme v rodinné tradici kovářů.“ Davida navíc baví restaurování, má licenci na restaurování cínu, kterou by chtěl v budoucnu více využívat.

Do Vraného bratři dojíždí, David vlakem z Mníšku, Tomáš autem nebo na kole ze Slivence. Tím, že je dílna hned na okraji obce, s místními se moc nepotkávají. Znají se s ostatními řemeslníky z areálu, se kterými si vypomáhají či se potkávají u oběda. Právě přes ně získávají kontakty a zakázky, většinou na osobní doporučení. „U nás v rodině se rodí kluci, jsme tři bratři, já mám dva syny, David jednoho. Zatím jsou malí, ale občas už je bereme do dílny. Umíme si představit, že by se zapojili do chodu dílny jako my s tátou a dědou,“ přemýšlí o budoucnosti Tomáš Polák.

Jiřina Vrabcová
Foto: vlastní archiv

Více na <https://kovopo.com/>

Zapomenuté příběhy

Díl 8. – Pionýři průmyslové revoluce

Nároky na kvalitu výrobků vranské papírny, strojírny i banky byly vždy vysoké. Stejně nároky byly kladeny na pracovníky. Přesto (anebo možná právě proto) byl zájem o práci u Haaseových veliký. Zakladatelé papírny totiž neváhali ty nejschopnější „vytáhnout z davu“. Bohatě se to vyplácelo oběma stranám. Přímou či nepřímou tak pomohli nastartovat skvělou kariéru hned několika z nich a tím výrazně ovlivnit naše průmyslové dějiny. Tady jsou jejich příběhy.

PROSPER JOSEF MARIA PIETTE

(*13. 3. 1805 Štrasburk - †11. 12. 1872 Bubeněč) spolu se starším bratrem Lou-

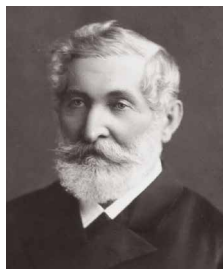

isem zdědil zavedenou strojní papírnu v sárském Dillingenu, kterou ale v roce 1844 museli bratři prodat kvůli nezájmu zákazníků o jejich výrobky. Vranská papírna byla v té

době již sedm let v provozu a byla obchodně velmi úspěšná. Haaseovi ji vybavili papírenskými stroji firmy Bryan Donkin a patrně při té příležitosti se seznámili s Prosperem. Mladý technik totiž v polovině 30. let 19. století vyměnil s touto britskou strojírenskou firmou licenci na svůj vynález, vařák hadrů, za generální zastoupení pro evropský kontinent. Haaseovi si byli dobře vědomi Prosperova

nesporného technického nadání. A tak mu i přes jeho obchodní neúspěch neváhali dát důvěru a v roce 1845 ho angažovali na pozici technického ředitele své papírny. A dobře udělali. Zasluhou spojení Haase-Piette se tak Vrané stalo na čas centrem 1. průmyslové revoluce celé monarchie! Pod Piettem vedením vznikla ve Vraném za Rajčurem strojírna s vlastní slévárnou, což v té době bylo něco výjimečného. Vyráběly a vyvíjely se zde stroje pro různá průmyslová i zemědělská odvětví, které získávaly ocenění na mnoha výstavách a vyvážely se do celého světa. S tímto vynikajícím technikem v zádech si Haaseovi troufli také na výrobu bankovek pro císaře. Když Prosper po 15 letech ve svých 55 letech opouštěl Vrané, zásluhou dlouholeté práce pro Haaseovy si v oboru získal respekt a kontakty. Nejprve byl angažován jako ředitel papírny v Bubenči, poté od Winternitze získal lukrativní zakázku na výstavbu papírny, na které si vydělal tolik peněz, že si mohl dovolit koupit vlastní papírnu ve Svobodě nad Úpou. Výrobě průmyslových strojů se již nevěnoval, ale v papírenství sklízel úspěchy. Vybuďoval další papírny v Chomutově a na Podbabě a jako první v monarchii začal vyrábět papírové tapety. Rodina Piette se natrvalo usadila v Čechách, výrazně se zasadila o budování průmyslu a Prosperova stejnojmenného syna lidé pro jeho zásluhy o rozvoj Podkrkonoší dokonce překřtili na „otce Krkonoš“.

ALOIS TUREK (*20. 7. 1810 Nový Bydžov - †26. 12. 1893 Praha) vystudoval v Praze obor stavitelství a poté architekturu na Akademii výtvarných umění ve Vídni. Jeho začátky byly krušné. Z Vídně se vrátil do Nového Bydžova, kde byl pro nedostatek zakázek nucen se živit jako

odhadce škod pro pojišťovny a později jako vrchnostenský stavitel. Ještě ve službách šlechty se ale dostal k novince v oboru stavitelství - průmyslovým stavbám, stavěl či modernizoval cukrovary. Později se přestěhoval do Prahy, kde se na něj konečně usmálo štěstí. V roce 1852 byl doporučen Haaseovým jako odborník na industriální architekturu a odhadce pro pojišťovnu. Ti byli v prekérní situaci. Získali privilegium na výrobu císařských bankovek, ale jejich papírna ve Vraném zrovna vyhořela. Turek dokázal papírnu obnovit a ještě vedle ní za pouhé tři měsíce postavit továrnu na bankovky. Za svoji práci si řekl o 3000 zlatých. Haaseovi byli s jeho výkonem natolik spokojeni, že mu sami z vlastní vůle zaplatili 7000 zlatých. A nejen to: „*Od té doby kdekoliv se stavěla papírna byl všude p. Haaseem rekomendován a z toho času také datuje se jeho jmění.*“ Stoupaly mu zisky i kariéra. Stal se členem představenstva Prvního českého c. k. ústavu k vzájemnému pojišťování proti škodám z ohně a krupobití v Praze a v roce 1866 spoluzaložil Spolek architektů a inženýrů, na čas byl i jeho předsedou. Na sklonku života zřídil celkem 33 (!) podpůrných fondů a nadací podporujících chudé a nemocné, ale hlavně talentované stu-

denty a vědce, kterým odkázal závratnou částku 200 tisíc zlatých. Alois Turek se tak stal významným českým mecenášem ještě dlouho před tím nejznámějším, Josefem Hlávkou.

KARL VINCENC HROMADNIK (*8. 4. 1857 Vrané nad Vltavou - †23. 12. 1918 Mnichov) se narodil ve Vraném v Rajčuru. Jeho

otec, syn jihočeského řezníka, do Vraného přišel v době výstavby Banku, stal se tovaryšem v papírně a vyučil se natolik úspěšně, že byl později jmenován vedoucím bankov-

ního oddělení. Malý Karl měl tak už odmala blízko k výrobě papíru. Zatímco další cesty otce Hromadníka vedly do Maršova, kde se stal vedoucím výroby v papírně u rodiny Piette, cesty mladého Karla vedly do Pasingu (nyní část Mnichova). Tam se stal ředitelem papírny Mnichov-Dachauer, spoluzakladatelem elektráren Leitzach a obchodním radou a vůbec se celkově zasloužil o rozvoj Pasingu. Tím se natolik zapsal do historie města, že byl starostou ke svým 60. narozeninám jmenován čestným občanem, mužský pěvecký sbor mu zazpíval serenádu, gymnazisté napochodovali s hudbou a blahopřát mu přišli i záchranáři, hasiči a spolky. Ani později na jeho zásluhy město nezapomnělo. V roce 1958 po vranském rodákovi pojmenovali v této části Mnichova ulici: KARL-HROMADNIK-STRASSE.

Soňa Hrdličková Krásová
Foto: vlastní archiv

Hospoda U Janderů na Jarově

Další vzpomínka na život Jarováků patří známé hospodě U Janderů.

Tato hospoda má bohatou historii, která sahá až do 15. století, kdy se tehdejší krčmě říkalo „Na Rájově“. Už tehdy sloužila vltavským vorařům a jako jediná v celém okolí poutníkům a chatařům pod a nad železniční tratí směrem ku Zbraslavi, chatařům a trvale bydlícím v Ohrobeckém údolí, malým a velkým lodím plujícím po Vltavě, parníkům, ale i cestujícím z vlaků a turistům.

Na louce pod hospodou se v pozdější době konala podniková a dětská odpoledne s táboráky a soutěžemi. V období, kdy už byly volné soboty, osada Jarov ožila záplavou lidí a hlavně o prázdninách zde bylo živo,

i když ještě neexistovala silnice na Zbraslav.

Popis hospody začíná vstupní brankou, kterou se vešlo do areálu restaurace, ale ještě před ní stála vpravo kuchyň. Za brankou vlevo byly toalety a později i cukrárna. Vpravo pokračovala budova restaurace s výčepem a za ním schody do ubytovacího a domácího prostoru. Za výčepem se nacházela kompresorovna se skladem sudového a lahvévého piva a limonád. Další prostory tvořily kozí chlívky, Janderovic kozy se spolu s našimi pásly na louce u vody. Konec budovy sloužil jako sklad sena a potřebného materiálu. Vlevo za cukrárnou

stála velká veranda a další budova sloužící k promítání kina. Mezi budovami vedly do zahradní restaurace schody.

Hlavní osobou byla paní Marie Janderová, kterou později zastoupila její snacha Alena Janderová, manželka Vladimíra Jandery, který obsluhoval výčep a lokál. V dřívějších dobách v kuchyni také pomáhala maminka mého kamaráda paní Marie Wimmerová a dalších 12-15 osob, hlavně o prázdninách a při nájezdu výletních parníků, kotvicích u přístavu. Z Jarova také jezdil přívoz Žákových na Strnady, aby se chataři z druhé strany řeky měli kde najíst a napít. Oba synové manželů Janderových, Vláďa a Milan,

byli nápomocní. Já a moji kamarádi z údolí jsme chodili pomáhat klátit ořechy, česat ovoce z velké zahrady za hospodou v zadní části objektu. V jedné době se zde ve spodní části zahrady i promítalo kino, hlavně o prázdninách v sobotu večer.

Do restaurace chodili osadníci před a nadtratí ku Zbraslavi a ze známých pravidelných návštěvníků Pavel Sedláček s Evou Pilarovou, který měl a stále ještě má chatu v Ohrobeckém údolí. Musím se zmínit o několika povodních, které hospodu poničily. První ještě před válkou, druhá v roce 1954, povodeň v srpnu 2002 byla pro hospodu devastující. Tím éra hospody U Janderů končí a dnes je v soukromých rukou přestavěna na obytný dům.

Tolik v krátkosti o historii této známé hospody, kterou se mnou dal dohromady poslední žijící účastník a majitel Vladimír Jandera mladší, který žije ve vilce na Jarově naproti kamenolomu.

Přikládám pár dobových fotek ku vzpomínce z mého mládí.

Povodeň 2002. Foto: archiv spolku Stará škola

*Oťas – Otakar Sedlák
Foto: archiv Vladimíra Jandery*

Z kroniky obce

V minulém čísle Zrcadla jsme končili kronikou v roce 1967. Protože potom několik let nebyla kronika psaná a dnešní článek také nebude tak obsáhlý, ráda bych vám představila všechny kronikáře, kteří kroniku psali od jejího založení.

1933–1936	Josef Zíkl, řídící učitel
1937–1949	Jan Vyskočil
1950–1958	Václav Příbyl, ředitel školy
1959	Antonín Braidl, dělník
1960–1967	Ladislav Veselý, úředník

V dnešním díle kroniky začíná rok **1968** a kroniku píše Jiří Štefan:

Do funkce kronikáře jsem byl jmenován 1. června 1972. Protože kronika od r. 1968 až do r. 1971 nebyla napsaná, Radou národního výboru ve Vraném nad Vltavou mi bylo uloženo, abych zpětně dopsal kroniku za roky 1968, 1969, 1970 a 1971 a rok 1972 již psal běžně.

Jsem si vědom, že mé vyličení událostí v roce 1968 a dalších nebude zcela kronikářské, neboť chybí průběžné denní zápisy. Nebude to ani kronika úplná, protože některé události nebyly vůbec zachyceny, chybí podklady činnosti některých spolků, ale i některých drobných závodů. Nebude to vlastně vůbec kronika, protože chybí především onen bezprostřední pohled na události. Po čtyřech letech se na rok 1968 díváme jinými očima a naše hodnotící kritéria jsou zcela jiná. V roce 1968 jsem byl

předsedou místní organizace Komunistické strany Československa v Národním divadle a ještě jsem studoval při zaměstnání vysokou školu. O událostech v bydlišti jsem se dozvídal jen tak „z druhé ruky“. Vyličit události roku 1968 mi umožnilo studium materiálů vesnické organizace Komunistické strany Československa, národního výboru, spolků a v neposlední řadě vzpomínky soudruhů Jindřicha Laciny a Jaroslava Berana.

Než přikročím k líčení událostí, uvedu stručně svůj životopis. Jmenuji se Jiří Štefan – narodil jsem se 30. května 1923 ve Vraném a svou rodnou obec jsem neopustil. Postupně jsem vystudoval obchodní akademii v Praze a po osvobození konzervatoř hudby

„Nebude to ani kronika úplná, protože některé události nebyly vůbec zachyceny.“

rovněž v Praze. Od roku 1945 jsem členem orchestru Národního divadla v Praze. Studium na filozofické fakultě jsem nedokončil. Má záliba v archivnictví mi umožnila, abych se pokusil napsat krátké dějiny naší obce, které vycházely v časopise Osvětové besedy „Zrcadlo“.

Politickému vývoji se bude věnovat článek v dalším čísle Zrcadla.

Zdeňka Křišťůfková, kronikářka

Text je doslovný přepis z kroniky včetně jazykových odlišností.

Vranské soutěže

Kromě pravidelných sportovních klání ve Vraném proběhly soutěže v pingpongu a vaření guláše. Pořadatelem byl Jiří KRAFT. V neděli 16. listopadu 2025 se od 10 hodin hrál v sokolovně turnaj ve stolním tenise v kategorii SINGLE. Zúčastnilo se 20 hráčů, kteří odehráli zápas každý s každým. 8 nejlepších pak postoupilo do „pavouka“ a odehráli postupně čtvrtfinále, semifinále a finále. Hrál se na dvou stolech, nejmladším hráčem byl 13letý Jiří Břichnác mladší. Vítězem se poprvé stal Petr Čermák, druhý skončil Jiří Charousek a třetí Ladislav Šafář.

V sobotu 24. ledna 2026 na stejném místě a stejným systémem odehrálo deset dvojic turnaj ve čtyřhře. Loňské vítězství obhájila Žirafa (Jan Kropáček, Ladislav Šafář), dru-

zí byli Hoči (Jiří Křišťán a Jan Cihlár) a třetí Čermáci (Petr a Filip Čermákoví).

V sobotu 31. ledna 2026 proběhla v hospůdce Masna soutěž ve vaření guláše - gulášobraní. Zúčastnilo se pět družstev, vařily se různé druhy guláše. Čtyřčlenná porota ve složení Pavel Štolba (předseda), Jindřich Vodárek, Zdeněk Sofron a Simona Břichnáčová určila za vítěze jednoznačně Jakuba Šacha, který vyhrál i cenu diváků. Nejmladším soutěžícím byl sedmiletý Jaroušek Dragoun, který byl oceněn pohárem.

- 1. JZD** (Jakub Šach, Marek Kdolský) – kančí guláš
- 2. Prasata** (Vítá Prase, Karel Prase) – hovězí guláš
- 3. Králíci v klobouku** (Jiří KRAFT st., Karel Křišťůfek) – pštrosí guláš
- 4. Dragouni** (Lukáš a Jaroušek Dragounovi, Jana Homolová) – maďarský guláš
- 5. Harry – Lopata** (Michal Havelec) – hovězí guláš

Jiřina Vrabcová a Jiří KRAFT
Foto: Jiří KRAFT

Bobří rok aneb Kolem roku kolem řeky

Lednový příběh k usebrání, pro potěchu i k ohlédnutí.

Milí sousedé,
žijeme tu s vámi s mužem a naším kocourem už čtvrtou zimu. Čtyři roční doby se nám střídají v kole roku a my s nimi jdeme pěšmo, vlakem, na kole i přívozem. S nimi i s řekou. Naše vesnice ji má i v názvu a máme ji moc rádi jako i jiné řeky a vodu. Je naší sousedkou.

Oba dva nás místo, kde žijeme, u řeky Vltavy a co by kamenem dohodil Sázavy i Berounky, bere za srdce. A to od první chvíle, co jsme sem ještě jako kamarádi vyrazili vláčkem na výlet a vystoupili na Jarově. No, jaro dnes nemáme.

Jsmeme už manželé. Je neděle a jsme doma. Ten kůň vraný nám za chvíli přicválá i s novým čínským rokem Ohnivého koně, ale prvně si dnes dovoluji se ohlédnout za rokem starým.

Zas chvíli si připadám jako stopař, co stopuje obrazy a příběhy dní, které tu spolu s vámi žijeme, nebo si nesu tak v sobě i z jiných míst a jsou propojené s řekou, skalami, krajinou. Mám indiánskou divokou duši, a proto mi přichází i nová jména, sousloví a názvy roků podle toho, co jsem v nich silného zažila. Sedím v křesle zachumlaná pod dekou a ohlížím se za tím Bobřím rokem. Rokem, co měl na konci pětku. Proč jsem mu dala takové jméno?

Začneme pěkně popořádku. Bydlíme u přívozu. A cest tam a zpět domů je několik, ale nejraději mám tu v úvozu vedle řeky směrem k lomu. Na jaře, v létě i na podzim je často rozrytá od divočáků. Je plná života a stop. Cestou se meandruje propojená s řekou, skálou a ostrohem, kde prý kdysi stával prastarý hrad. A s bobry se tento rok propojila skoro na každém kroku. Na levém i pravém břehu kolem koryta Vltavy jsou po nich stopy.

Jdu v myšlenkách a čase proti toku do minulosti až do teď. A vzpomínám si na naše společná setkání naživo. Poprvé před několika

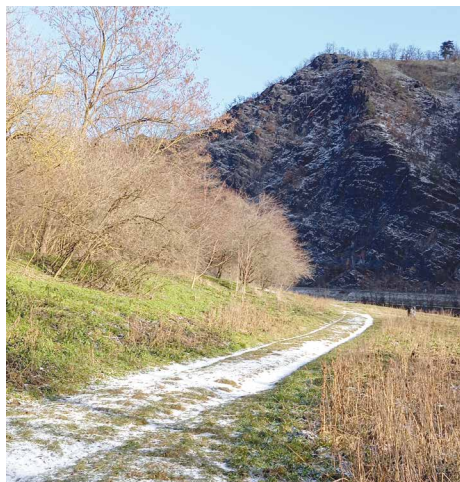
lety na Slovensku. Chtěla jsem poznat okolí Nitry a řeku Váh. Byla už tma a my je mohli s kamarádem pozorovat v přirozeném meandru řeky pod břehem. Celou rodinku. Ležíce tak nad nimi na břehu v trávě. Bylo to vzrušující. Bylo to silné. A pak minulý rok po povodních bobři přišli i sem k nám. Nenápadně. Přesto tak jasně mezi nás a s nimi i jedno setkání v létě s babičkou Rose, která je z Peru a přijela do Čech spolu s dalšími babičkami a dědečky, stařešiny kmenů, na pozvání mých přátel vyprávět o své kultuře. I oni mají bobry ve své krajině. Mají je ve velké úctě. Prý nosí štěstí, učí nás spolupracovat, mít v úctě společenství a rodinu. Jak si ji chránit. Hledat a vidět a tvořit cesty, kde nejsou vidět, a nepřestat věřit ve sny. Jedné letní noci o bobrech vyprávěla babička Rose, a tak se mi propojilo to tam u nich a tady u nás.

Něco se ve mně dnes završilo. Všechny ty výpravy a procházky, vyjížďky na kole a dlouhé chvíle bloumání. Jo, když chceš něco zažít i vidět, chce to vyrazit, popoběhnout, funět, stoupat i klesat i bezcílně bloumat. Ztrácet se a zase najít to proč. Přišla jsem sem a otvírala se postupně. Lidem i krajině a tomu, jak k nám voda mluví. Bydlet u ní a pozorovat ji a její velké učení. V tom proudu to chce opravdu dobře znát své místo a být zakořeněný, a když jste náplava, chvilku to trvá.

Voda má své vlny, vlnky, proudy a tišiny. Rok i život své období. Teď je zima a uvnitř cítím předjaří.

Ale chce to hodně hřejivé péče ještě a čerpat sílu.

Když ráno otvíráš dvířka kamen, vidím tu jiskru. Děkuji za ni. Je tu nový den. Jiskra se rozhoří. Tuhle jiskru hledám i ve svém těle. Rozhýbávám se a je tu nový den. Jsou mís-

ta a krajiny, jsou lidé a místa. Někdo v nich je usazený skálopevně, jiní jsou jako chodci, jako liška, co vidí a není viděna. Jiní jako ptáci, letci. Přeletí, dosednou a zazpívají. A po čase si vzlétnou. Jiní plují z časů do časů jako ryby. Prastaří candáti a líni, kapři a mřenky. Znají každé zákoutí řeky, ale s lidmi toho moc nenamluví. A vlastně, když se to vezme kol kolem, každý ten člověk je takovým kamínkem, kouskem té skály, co si řeka převaluje a omílá ve vlnách. Naše sváteční a dennodenní chvíle.

Může být, čím chceme, pokud je naše srdce mladé a duše umí snít. Fantazie má křídla. Žiji, žijeme tu s vámi tak pár pátků a těším se na setkání někde u řeky či jinde.

To už píše jiný spisovatel. Sám život.

Díky, roku bobra, a vítěj, roku koně! Ať jsme v něm zdraví na duchu i po těle a děláme, co nám dává smysl i radost.

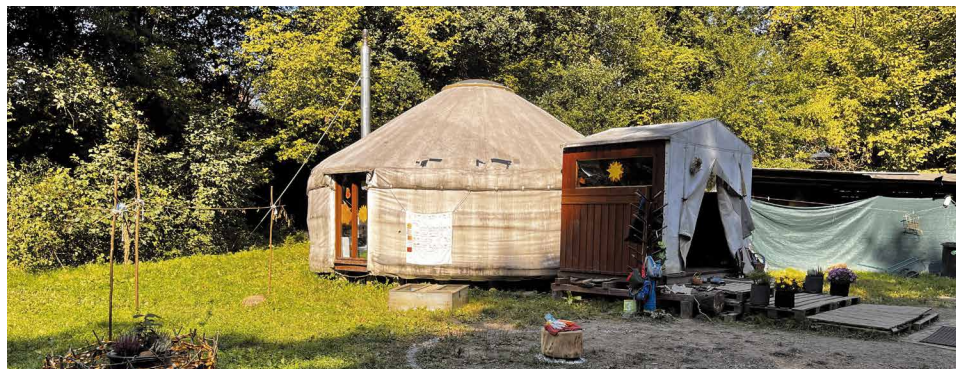
Monika Ďuráková Pelcová

Foto: vlastní archiv

Pozvánka do Lesní mateřské školy skřítky Pohádky

Chodím po lese, rozhlížím se po okolí a cítím tu vůni Zvole, tu Vraného nad Vltavou, tu Březové-Oleška, tu Okrouhla, tu Ohrobce, tu Dolních Břežan. Přemítám, jací lidé a jak tak blízko žijí, co nás spojuje, co máme rozdílné, co nás propojuje. Vždyť hranice našich obcí se téměř dotýkají. Pročítám „noviny“ obcí, tolik zajímavých lidí a setkání se děje v každé obci. Nádhera. V každé obci školka, téměř v každé obci škola. Stromy šumí - a co lesní školka, školka pro děti v lese? Do Lesní mateřské školy skřítky Pohádky ve Zvoli-Černíkách dochází děti ze všech zmíněných obcí, i z Prahy. Proto ji ráda představím i vám, čtenářům Zrcadla. Zázemí lesní školky se nachází na „trojmezí“ Zvole, Březová-Oleško, Okrouhlo. V malebném údolí Zlatého potoka. Školka

s již dvanáctiletou historií, s jádrem týmu jako rodinou, který to spolu táhne již 11 let. Lesní školka skřítky Pohádky je zapsaná do rejstříku škol a školek vedeného u MŠMT, a již podruhé prošla procesem certifikace Asociace lesních mateřských škol, který prověřuje kvality péče o děti a manažerské a provozní vedení lesních mateřských škol a lesních klubů, podobně jako Česká školní inspekce. Základní myšlenkou při zakládání lesní školky bylo moto environmentálního psychologa Jana Krajhanzla: „Kdy jindy mohou děti trávit celý den venku než v předškolním věku?“ A co víc? Příroda dětem nabízí podnětné prostředí, které, když se vhodně pedagogicky uchopí, zajistí dětem velmi dobrou a celistvou přípravu do dalšího života. Pedagogové naší mateřské

Jurta

školy si uvědomují svou zodpovědnost za přípravu dětí pro další vzdělávání a život.

Jak v naší školce vypadá běžný den? Školka je otevřena od 8.00 do 16.00, to proto, aby rodiče měli jasné znamení, že odpolední a večerní čas je vhodné trávit s dětmi, aby děti měly pocit, že „jsou také doma“. Vnitřní zázemí lesní školky tvoří zateplená a vytápěná jurta, spací stan, pergola a hygienické zázemí. Venkovní zázemí je tvořené zahradou s přírodními prvky a zahrádkou. Okolní lesy a louky nám nabízejí svá tajemství pro dopolední procházky. Do lesní školky dochází denně 16 dětí ve věku 3-6 let, každým rokem přijímáme jedno dítě se speciálními vzdělávacími potřebami. O děti pečují vždy dva pedagogové, v posledních letech navíc asistent pedagoga jako třetí pečující osoba. Součástí našeho týmu je také logopedický asistent a výchovný poradce. Čas od 8.00 do 11.30 v letních měsících, do 11.00 v zimních měsících děti tráví venku. Pobyt venku je věnován volné hře a řízeným činnostem. Pedagogové dbají na vytvoření bezpečného a podnětného prostředí, aby děti realizovaly své vzdělávací potřeby ve volné hře i zapojením do řízených činností – formou her, tvoření, pohybových a hudebních aktivit. Základní metodou využívanou ke vzdělávání je prožité a situační učení. Vždyť v přírodě – pokud máte oči otevřené – naleznete celé encyklopedie přírody, pestrou paletu materiálů ke tvoření a nespočet podnětů ke hrám a rozvoji hrubé a jemné motoriky. Odpolední čas je věnován odpočinku při četbě knih, spánku malých dětí do 4 let, předškolácké dílně, volné hře, kreslení a tvoření, zkrátka všemu, co rozvíjí jemnou pohybovou koordinaci. V lesní školce, která je přímo napojena na živly přírody, je v dopoledním programu v chladných měsících rozvíjena především hrubá motorika, komunikační, herní a sociální kompetence.

V letních měsících výuku doplňujeme o intenzivní rozvoj jemných pohybových dovedností. Celý tento koncept dává hluboký smysl, uvědomíme-li si, že malé děti, které v odpoledních hodinách buď spí, nebo odchází po obědě domů, potřebují rozvíjet zejména základní pohybové schopnosti, které jsou pak v dalších letech tím nejlepším základem pro rozvoj jemné motoriky a grafomotoriky. Základním pilířem výchovně vzdělávacího procesu je důraz na utváření společenství, v rámci kterého zraje a utváří se jedinečná individualita každého dítěte. Celý tým pedagogů se vzdělává v nejrůznějších oblastech, které vedou k prohloubení jejich pedagogických znalostí a získání nových znalostí.

Určitě vás bude zajímat, jaké školy navštěvují děti z naší lesní školky? Převážná část dětí navštěvuje běžné obecní základní školy. Některé dochází do soukromých škol, jako Škola da Vinci, a dalších nově vzniklých škol v okolí.

Martina Švejdrová, ředitelka
Foto: archiv Lesní mateřské školy skřítky
Pohádky

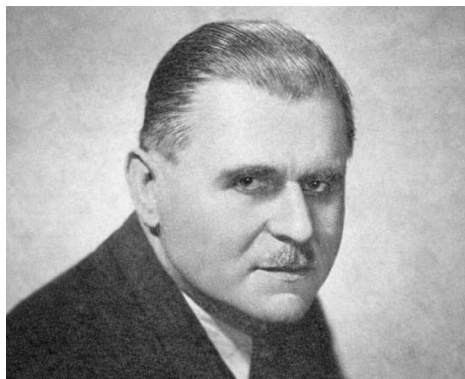
Grand Prix na vodě

Z města na venkov se jezdí za přírodou a odpočinkem. Návštěvník očekává, že zde najde kostel a okolo něj venkovské domky, školu, pár zemědělských či průmyslových staveb, hospodu a fotbalové hřiště. Co neočekává, jsou zajímavá, ba přímo významná architektonická díla. I Vrané se několika takovými může pochlubit. Patří k nim i jediná stavba na Vltavě.

JOSEF BARTOVSKÝ

*8. 8. 1881 Božkov u Plzně

†9. 11. 1955 Praha

Josef Bartovský zdroj: vlastní archiv

Vrané je vnímáno jako místo k rekreaci, ale výrazným písmem se tu psaly i dějiny průmyslu a architektury. Všechny tyto kategorie v sobě spojuje vranská přehrada. Je těžké jednoznačně určit nejdůležitější osobu, která za přehradou stojí. Je to architekt Karel Domanský, autor architektonické úpravy, nebo jsou to stavitelé Jakub Domanský a Bedřich Hlava? Zatímco jméno architekta ještě donedávna nebylo jisté a ve „hře“ o autorství byli i další významní účastníci architektonické soutěže František Roith, Kamil Roškot,

Jan Zázvorka nebo František Albert Libra, s jedním jménem se setkáte vždy: Josef Bartovský. Jeden z hlavních inženýrů, kteří přehradu projektovali a přední československý představitel tzv. hydrokracie, skupiny vodohospodářských inženýrů, která se účastnila tvorby a realizace státní vodohospodářské politiky. Výstavba vranské přehrady byla zahájena v roce 1930. Kdo by čekal, že začala architektonickým návrhem, bude překvapen. Obecně u průmyslových staveb platí, že nejprve projektant navrhne stavbu tak, aby byla v souladu s technologiemi v ní obsaženými, a teprve potom se řeší architektonická úprava stavby. Původně se mělo začít výstavbou přehrady ve Štěchovicích, ale kvůli neshodám o její technické řešení ji předběhlo Vrané. Tím se vranská přehrada stala první přehradou na Vltavské kaskádě. Výstavba byla dokončena roku 1936 a dne 24. května 1937 připlul parníkem prezident Edvard Beneš s manželkou a oficiálním doprovodem, aby slavnostně zahájil její provoz. Takové cti se dostalo dle všeho pouze naší přehradě. A nejen to. Jak uvedl tehdejší kronikář, přehrada bylo po svém dokončení „za letních večerů v letech 1936-38 osvětlená pohádkově zeleným světlem a Pražané podnikali výlety parníkem s hudbou na vranském jezeře“. Bezpochyby vrcholem ocenění této

Pohádkově osvětlená vranská přehrada

Foto: SoA Dobřichovice, barevná úprava pomocí AI: Milan Kollinger

technicky náročné, ale přitom krásné stavby byl v roce 1935 zisk **GRAND PRIX na světové výstavě v Bruselu**: „*Ministerstvo veřejných prací pečovalo též o to, aby v našem paviloně byly zastoupeny ukázky některých našich vynikajících inženýrských staveb. Pro omezenost místa byly tu vystaveny jen fotografie vranovské přehrady (na Dyji – pozn. autorky), zdymadla u Vraného, státního silničního mostu v Lokti a Masarykova stadionu v Praze. Tento soubor získal nejvyšší výstavní vyznamenání, Grand Prix.*“

Ministerský rada Ing. Josef Bartovský celý život zasvětil českým vodám. Ihned po ukončení studií na pražské technice v roce 1906 se aktivně zapojil do plánování vodohospodářských staveb a brzy se stal našim předním hydrokratem. Hodně publikoval, je autorem např. studie Průplav Labe-Dunaj-Odra v sou-

stavě středoevropských vodních cest anebo jedné z klíčových vodohospodářských publikací Stav vodních cest, spojujících Československou republiku se Severním, Baltickým a Černým mořem. Na přelomu 30. a 40. let 20. století vedl vodohospodářský odbor ministerstva veřejných prací a v létě 1942 se zasadil o sjednocení vodohospodářské agendy pod nově zřízené ministerstvo dopravy a techniky. Tento „muž pevné vůle a nezlomné energie“ dokázal v měnícím se politickém prostředí udržet kurz a neúnavně rozvíjet české vodohospodářství. Bez jeho vysoké technické erudice, velkých organizačních schopností, a hlavně zarputilosti, by nebyla nejen přehrada ve Vraném, ale ani většina přehrad na našich řekách.

Soňa Hrdličková Krásová

Spolek Stará škola připravuje v areálu bývalé papírny na září a říjen vždy o víkend instalaci putovní výstavy ČVUT s názvem „Vltava – proměny historické krajiny“. Návštěvníci se mohou těšit také na fotodokumentaci a krátké filmy k vranské přehradě.

Vítání občáňků

Ve spolupráci obce se sociální komisí se v sobotu 22. listopadu 2025 uskutečnilo vítání nových občáňků. Slavnost proběhla v obřadní síni obecního úřadu. Pět nových občáňků přivítala starostka obce Mgr. Dana Ullwerová. Mezi občany obce byli přivítáni: Klára Fialová, Magdalena Havelcová, Ondřej Kalina, Matyáš Obermajer a Sofie Pémová. Děti z MŠ se postaraly o kulturní program a za to jim patří velký dík. Rodiče nových občáňků obdrželi pro své děti dárek

a pamětní minci s věnováním. Závěrem pak proběhlo společné fotografování.

Příští vítání občáňků proběhne v květnu 2026. Podle zákona č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů je třeba, aby rodiče své děti přihlásili u matrikářky obecního úřadu.

*Zdena Křišťůfková
Foto: David Štěpán*

Statistika

Za celý rok 2025 se narodilo 20 dětí, jejichž matky byly v době narození přihlášeny k trvalému pobytu ve Vraném. V roce 2025 zemřelo 19 našich spoluobčanů. 9 z nich zemřelo přímo ve Vraném. Ve Vraném nad Vltavou bylo v roce 2025 uzavřeno 8 sňat-

ků, z toho jen 2 páry byly skutečně obyvatelé Vraného.

K 1. lednu 2026 má Vrané 2603 obyvatel, z toho 555 jsou nezletilí.

Monika Krásová, matrikářka

Činnost sociální komise v roce 2025

Jednou z hlavních náplní členů komise je návštěva seniorů od 80 let věku a pak každý rok s malým dárkovým balíčkem. Letos se tato návštěva týkala 114 jubilantů. 35 seniorů obdrželo písemné blahopřání k 70. narozeninám a 31 seniorů k 75. Nejstarší občankou v naší obci je paní Jaroslava Vavřínová, která v roce 2025 oslavila 97. narozeniny.

Dalším radostným úkolem je vítání nových občánků. V letošním roce bylo přivítáno 11 dětí. Vítání je vždy v květnu a listopadu.

Dvakrát ročně navštíví členky komise vranské občany v domovech důchodců. Na Dobříši jsou to paní Jaroslava Kotábová a Jaroslava Bártová, v Kytíně manželé Zdeňkovi, v Mníšku pod Brdy paní Jarmila Koryntová, v Jílovém paní Vlasta Smolíková, paní Jana Dvořáková a Miluše Středová, v Mrači paní Irena Mandincová a paní Jana Štáfková

Spolu s obecním úřadem je vždy v říjnu uskutečněno setkání seniorů v budově školní jídelny. Do činnosti komise patří i opatrovnictví. V současné době se jedná o 2 osoby.

Obec přispívá částkou 150 Kč na každou hodinu péče o seniory, kteří mají uzavřenou smlouvu s organizací Kvalitní podzim života, z.ú. – péče o seniory v domácím prostředí. V letošním roce se jedná o částku cca 70 000 Kč.

Terénní sociální pracovnice MAS Dolnobřežansko Mgr. Daniela Musilová poskytuje služby občanům v tíživé životní situaci a může přijet do bydliště (v případě vážného onemocnění, omezení pohybu zajištění péče, vyřízení žádosti o příspěvky).

Sociální komise poslala jeden podnět na prověření nedostatečné péče o dítě na oddělení sociálně právní ochrany dětí Městského úřadu Černošice.

*Za sociální komisi
Zdena Křišťůvková*

Akce ve Vraném

11. března **Seminář Sebevědomí dětí** s Janou Gottwaldovou, DS U Rybek
14. března **Lapače snů (workshop)**, spolek Stará škola
14. března **Vranská sokolská jarní burza**, T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I.
15. března **Ester Nemjó: Tichý pozorovatel**, vernisáž výstavy, spolek Stará škola
20. března **Setkání čtenářského klubu**, spolek Stará škola
21. března **PLES SPOLKŮ**, pojdte s námi tančit do sokolovny, T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I.
22. března **Ukrajinská kavárna**, spolek Stará škola
26. března **Celé Česko čte dětem**, od 15 hodin, obecní knihovna
27. března **Jarní věncování a malování kraslic voskem**, DS U Rybek
28. března **Uklidme Vrané a Skochovice**, od 10 hodin, komise životního prostředí
29. března **Celé Česko čte dětem**, spolek Stará škola
31. března **Den otevřených dveří** s možností navštívit výuku, **Velikonoční jarmark** školní družiny, ZŠ
8. dubna **Rodičovská kavárna**, ZŠ
11. dubna **Joga pro rodiče a děti s Janou Neumanovou**, DS U Rybek
12. dubna **Zahrada volá! Jarní turnaj v pétanque**, spolek Stará škola
18. dubna **Seminář péče o zdraví (páteř, kyčle, chodidla)**, spolek Stará škola
19. dubna **Beseda se spisovatelem Petrem Stančíkem**, spolek Stará škola
25. dubna **Šifrovací závod**, skauti
26. dubna **Sochařský workshop: práce s mastkem**, spolek Stará škola
30. dubna **Pálení čarodějnic ve Skochovicích**, obec Vrané nad Vltavou
7. května **Odpolední prezentace pro veřejnost v rámci projektového týdne**, ZŠ
9.–10. května **Vltava RUN**, T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I.
13. května **Český den proti rakovině**, skauti
15. května **Tvoření pro rodiče a děti**, DS U Rybek
16. května **Oslavy 100 let sokolovny**, T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I.
17. května **Dobročinná burza rostlin**, spolek Stará škola
25.–29. května **Festovní jaro**, areál papíren, ZUŠ
29. května **Noc kostelů**, ZUŠ
30. května **Benefice**, spolek Stará škola
6. června **Volejbalové slavnosti**, T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I.

Redakce Zrcadla vyhlašuje další **fotosoutěž o ceny**, tentokrát na téma „**Srovnávačky**“. Vyfotťte stejné místo ve Vraném nebo Skochovicích v různém ročním období nebo za rozdílného počasí. Zúčastnit se může kdokoli, do soutěže můžete poslat až tři dvojice fotografií. Soutěž potrvá až do 30. dubna a vyhodnocení proběhne v Zrcadle č. 228. Soutěžní snímky o velikosti alespoň 2 MB pošlete na e-mail zrcadlo@vranenadvltavou.cz. Do předmětu uveďte „Fotosoutěž“, připojte vaše jméno, příjmení, věk a kontaktní telefon. Fotografie přiložte nezmenšené. Účastí v soutěži souhlasíte v případě výhry s uveřejněním fotografie spolu s vaším jménem a příjmením. Výherci obdrží knižní novinky z nakladatelství Albatros. Těšíme se na vaše snímky!

Jiřina Vrabcová

Společnost Megafyt Pharma s.r.o.,
tradiční výrobce bylinných čajů ve Vraném nad Vltavou,
rozšiřuje výrobu a hledá spolupracovníky na pozice:

- Dělník / Dělnice farmaceutické výroby
- Vedoucí směny – mistr / mistrová
- Mechanik seřizovač

Nabízíme:

- práci na plný úvazek v menší rodinné firmě
- motivující mzdové ohodnocení, 13. plat
- práci ve stabilním týmu
- 5 týdnů dovolené, příspěvek na stravování
- příspěvek na penzijní připojištění (po odpracovaném 1. roce)
- místo výkonu práce Vrané nad Vltavou, dvousměnný provoz

Požadujeme:

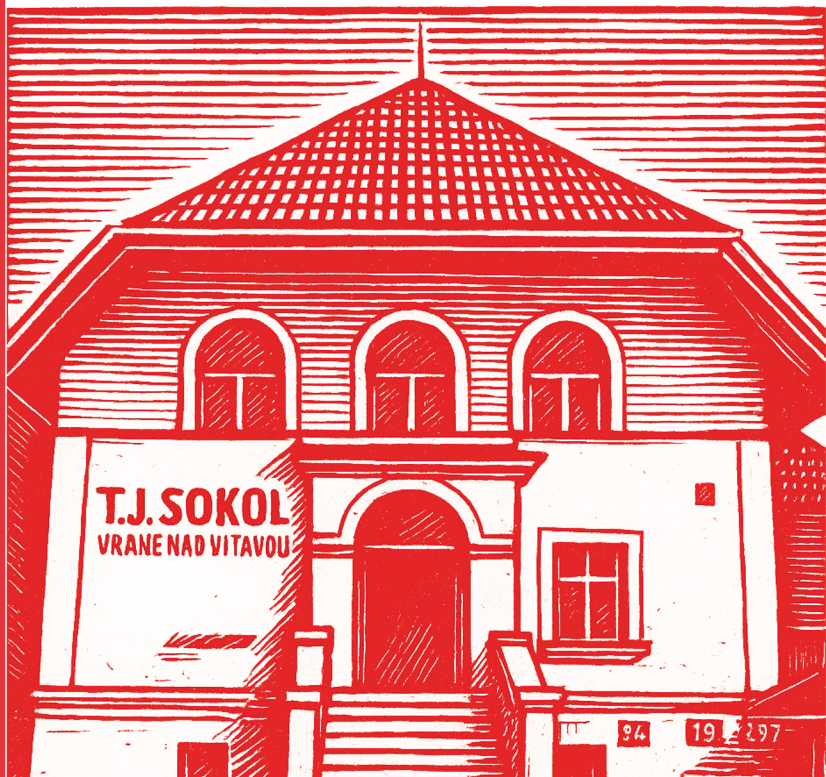
- bezúhonnost
- praxe není podmínkou, zaškolíme Vás
- samostatnost, zodpovědnost, spolehlivost a časovou flexibilitu

**Pro více informací kontaktujte
paní Hanu Elisovou,
tel. 735 759 545, 257 761 354,
hana.elisova@megafyt.cz**

100 LET SOKOLOVNY

**T. J. SOKOL
VRANÉ NAD VLTAVOU I.**

OSLAVY 100 LET SOKOLOVNY 16. 5. 2026

SPORTOVNÍ ODPOLEDNE (OD 14H)

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ (OD 16H)

KULTURNÍ PROGRAM (16 - 21H)

KONCERT KAPELY VOSANAVOSTRO (OD 21H)

**V PRŮBĚHU: OBČERSTVENÍ, TÉMATICKÉ VÝSTAVY,
PROMÍTÁNÍ Z HISTORIE I SOUČASNOSTI**

sokolvranenadvltavou.cz

fotoreportáž – masopust

Foto: Jiřina Vrabcová

fotoreportáž – masopust

Foto: Jiřina Vrabcová

Foto: David Štěpán a Jiřina Vrabcová

Obec Vrané nad Vltavou a SDH Skochovice
Vás zvou na

ČARODĚJNICE

KDY: ČTVRTEK 30. DUBNA 2026

KDE: HRŠTĚ U HASIČÁRNY

VE SKOCHOVICÍCH / VRANÉ NAD VLTAVOU

PROGRAM:

17.00–18.00

17.00–18.30

18.30–19.00

19.00

19.30–20.30

21.00

21.30

REGISTRACE DĚTÍ

HRÁTKY PRO DĚTI

REJ DĚTÍ + OPĚKÁNÍ BUŘTÍKŮ

TANEC ČARODĚJNIC

REJ DĚTÍ, VOLBA MISS, ZAPÁLENÍ OHNĚ

OHŇOVÁ SHOW

KAPELA REPETE

